

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1875/2006**z dnia 18 grudnia 2006 r.****zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

skomputeryzowany system tranzytowy, poczynając od wprowadzenia skomputeryzowanego systemu kontroli eksportu.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 247,

(4) Do celów wspólnego ramowego systemu zarządzania ryzykiem i ustanowienia równoważnego poziomu kontroli celnych w całej Wspólnocie konieczne jest oparcie analizy ryzyka na metodach przetwarzania danych, uwzględniających wspólne kryteria. Wymiana informacji na temat ryzyka między organami celnymi a Komisją powinna zatem przebiegać, bez uszczerbku dla zobowiązań krajowych lub międzynarodowych, przy wykorzystaniu Wspólnotowego Celnego Systemu Zarządzania Ryzykiem, wspólnych obszarów kontroli priorytetowej, jak również wspólnych kryteriów ryzyka i standardów określających zharmonizowane stosowanie kontroli celnych w szczególnych przypadkach.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zmiany do rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, zwanego dalej „Kodeksem”, wprowadzone rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 wprowadzają szereg środków zmierzających do zaostrzenia wymogów bezpieczeństwa dla towarów wprowadzanych do Wspólnoty lub z niej wyprowadzanych. Środki te powinny skutkować szybszymi i lepiej ukierunkowanymi kontrolami celnymi oraz polegać na analizie informacji na temat ryzyka i na elektronicznej wymianie tych informacji pomiędzy organami celnymi, jak również pomiędzy tymi organami a Komisją w ramach wspólnego ramowego systemu zarządzania ryzykiem, na wprowadzeniu wymogu składania organom celnym informacji poprzedzających przywóz i wywóz wszystkich towarów wprowadzanych na obszar celny Wspólnoty lub z niego wyprowadzanych oraz na przyznaniu statusu upoważnionego przedsiębiorcy solidnym przedsiębiorcom, którzy spełniają określone kryteria i którzy będą korzystać z uproszczeń przewidzianych w przepisach celnych i/lub z ułatwień odnoszących się do kontroli celnej.

(5) Przedsiębiorcy, którzy spełniają warunki konieczne do otrzymania statusu upoważnionego przedsiębiorcy, wyróżniając się tym samym w sposób pozytywny spośród innych przedsiębiorców, powinni być uważani za solidnych partnerów w łańcuchu dostaw. Upoważnieni przedsiębiorcy powinni więc móc odnosić korzyści nie tylko z uproszczeń odnoszących się do procedur celnych, lecz również z ułatwień odnoszących się do kontroli celnych, pod warunkiem że przedsiębiorcy ci spełniają określone kryteria bezpieczeństwa i ochrony.

(2) W celu zapewnienia skutecznego i sprawnego wdrożenia tych środków konieczne jest, aby wymiana danych pomiędzy organami celnymi odbywała się przy pomocy technologii informacyjnych i sieci komputerowych, z wykorzystaniem uzgodnionych norm i wspólnych zestawów danych.

(6) Konieczne jest ustanowienie we wszystkich państwach członkowskich wspólnych warunków i kryteriów odnośnie do przyznawania, zmiany lub cofania świadectw upoważnionych przedsiębiorców oraz zawieszania statusu upoważnionego przedsiębiorcy, jak również zasad stosowania i wystawiania świadectw AEO. W celu zapewnienia utrzymania wysokiego poziomu bezpieczeństwa organy celne powinny w sposób ciągły monitorować spełnianie przez upoważnionych przedsiębiorców odpowiednich wymogów.

(3) Biorąc pod uwagę postęp w teleinformatycznych systemach odpraw celnych w państwach członkowskich, jak również wykorzystywanie przez państwa członkowskie i Komisję technologii informacyjnych i sieci komputerowych, wskazane jest, aby wspólne korzystanie z wymienionych systemów wykroczało poza istniejący

(7) Konieczne jest ustanowienie i utrzymywanie wspólnego teleinformatycznego systemu służącego do przechowywania i wymiany informacji dotyczących upoważnionych przedsiębiorców.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 117 z 4.5.2005, str. 13).

- (8) W celu umożliwienia prawidłowej analizy ryzyka i właściwego zakresu kontroli ze względu na ryzyko konieczne jest ustanowienie terminów i szczegółowych zasad regulujących kwestie związane z obowiązkiem przedsiębiorców polegającym na dostarczaniu organom celnym informacji poprzedzających przywóz i wywóz dotyczących wszystkich towarów wprowadzanych na obszar celny Wspólnoty lub z niego wyprowadzanych. Przy zapewnieniu zgodności z podobnymi środkami wprowadzonymi na poziomie międzynarodowym w ramach standardów zmierzających do ochrony i ułatwienia handlu światowego, uzgodnionych w Światowej Organizacji Celnej, oraz z uwzględnieniem innych szczególnych ustaleń zawartych w umowach międzynarodowych, należy wziąć pod uwagę różne środki transportu, jak również różne rodzaje towarów lub przedsiębiorców.
- (9) W celu umożliwienia organom celnym prowadzenia skutecznej analizy ryzyka konieczne jest, aby informacje poprzedzające przywóz i wywóz były składane za pomocą techniki przetwarzania danych. Zgłoszenia, deklaracje lub powiadomienia sporządzone w formie papierowej powinny być dozwolone tylko w niektórych wyjątkowych okolicznościach.
- (10) Dane wymagane w przypadku przywozowych/wywozowych deklaracji skróconych powinny być zharmonizowane, tak by zapewnić wspólną podstawę dla analizy ryzyka w całej Wspólnocie oraz umożliwić skuteczną wymianę informacji pomiędzy organami celnymi. Pomimo iż należy w tym celu wziąć pod uwagę rodzaj transportu towarowego oraz status upoważnionego przedsiębiorcy, środki bezpieczeństwa i ochrony nie powinny być naruszone. Ponadto, o ile uzasadnione jest zwolnienie z obowiązku składania deklaracji skróconej dla towarów przemieszczanych na podstawie Światowej Konwencji Pocztowej, wskazane jest jednak ze względu na szczególne okoliczności związane z tym rodzajem transportu, dla obopólnych korzyści, utworzenie ram technicznych dla przesyłania danych dotyczących tego rodzaju transportu do organów celnych za pomocą techniki przetwarzania danych.
- (11) W razie pozytywnego wyniku analizy ryzyka w całej Wspólnocie należy zastosować równoważny poziom kontroli prewencyjnej. W takiej sytuacji należy powiadomić odpowiednio przedsiębiorstwo handlowe lub przewoźnika.
- (12) Zasady rządzące przedstawianiem i czasowym składaniem towarów wprowadzanych na obszar celny Wspólnoty powinny uwzględniać zmiany związane z wymogami dotyczącymi danych.
- (13) Stosownie do powyższego, w przypadkach, w których zgłoszenie celne jest składane w charakterze przywozowej/wywozowej deklaracji skróconej, właściwe jest także dostosowanie ogólnych zasad dotyczących sposobu, terminu i miejsca składania zgłoszeń celnych o objęcie towarów procedurą celną.
- (14) Aby umożliwić sprawniejszą kontrolę procedury wywozu oraz uszlachetnienia biernego, jak również powrotnego wywozu, ze względów bezpieczeństwa i ochrony, a także z uwagi na kontrole celne, organy celne powinny zastąpić obecną procedurę z zastosowaniem dokumentów w formie papierowej elektroniczną wymianą danych między urzędem celnym wywozu i urzędem celnym wyprowadzenia.
- (15) W okresie przejściowym teleinformatyczny system kontroli eksportu powinien działać równolegle z procedurą wywozu wykorzystującą dokumenty w formie papierowej. Procedura wywozu wykorzystująca dokumenty w formie papierowej powinna być również stosowana jako procedura awaryjna dla systemu elektronicznego zarówno w okresie przejściowym, jak i po nim. Specjalne przepisy powinny być stosowane, w przypadku gdy wymiana danych wywozowych między urzędami celnymi następuje w ramach teleinformatycznego systemu kontroli eksportu. W celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania tego systemu powinny być również zmienione istniejące przepisy dotyczące procedury wywozu z wykorzystaniem dokumentów w formie papierowej.
- (16) W celu utrzymania uproszczeń możliwych w ramach zasad dotyczących wywozu, bez uszczerbku dla korzyści oferowanych przedsiębiorcom w ramach skomputeryzowanego systemu kontroli eksportu, eksporterzy powinni móc wybierać, czy skorzystają z przepisów dotyczących towarów opuszczających obszar celny Wspólnoty w ramach jednolitej umowy przewozowej.
- (17) Przepisy odnoszące się do przyznawania statusu upoważnionego przedsiębiorcy powinny być stosowane od dnia 1 stycznia 2008 r., tak aby państwa członkowskie mogły utworzyć konieczne struktury administracyjne.
- (18) Jednakże, aby zapewnić państwom członkowskim i przedsiębiorcom odpowiedni czas na dostosowanie ich systemów teleinformatycznych, ustanowione w niniejszym rozporządzeniu przepisy odnoszące się do określenia wymogów w zakresie danych oraz elektronicznego składania informacji poprzedzających przywóz i wywóz powinny być stosowane od dnia 1 lipca 2009 r.
- (19) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽¹⁾ powinno być zatem odpowiednio zmienione.
- (20) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 402/2006 (Dz.U. L 70 z 9.3.2006, str. 35).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 2454/93 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 dodaje się definicję w brzmieniu:

„12. *Przedsiębiorca* oznacza:

osobę, która w ramach prowadzonej działalności gospodarczej jest włączona w czynności określone przepisami prawa celnego.”;

2) w części I tytuł I dodaje się rozdziały 4 i 5 w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 4

Wymiana danych między organami celnymi przy pomocy technologii informacyjnych i sieci komputerowych

Artykuł 4d

1. Bez uszczerbku dla szczególnych okoliczności i przepisów dotyczących danej procedury, które w razie potrzeby znajdują zastosowanie z niezbędnymi zmianami, w przypadku gdy systemy teleinformatyczne służące wymianie informacji odnoszących się do procedury celnej lub do przedsiębiorców zostały utworzone przez państwa członkowskie we współpracy z Komisją, organy celne stosują takie systemy do wymiany informacji między urzędami celnymi, biorącymi udział w danej procedurze.

2. W przypadku gdy urzędy celne biorące udział w procedurze znajdują się w różnych państwach członkowskich, komunikaty stosowane w celu wymiany danych są zgodne ze strukturą i danymi, określonymi wspólnie przez organy celne.

Artykuł 4e

1. Poza warunkami wymienionymi w art. 4a ust. 2, organy celne dokonują dodatkowo odpowiednich uzgodnień w zakresie zabezpieczeń i utrzymują te zabezpieczenia, tak aby różne systemy działały skutecznie, niezależnie i w bezpieczny sposób.

2. Aby zapewnić taki poziom zabezpieczenia systemu, o jakim mowa w ust. 1, każde wprowadzanie danych, ich modyfikacja oraz usuwanie zapisuje się wraz z informacją określającą powód danej czynności oraz dokładny czas jej wykonania, ze wskazaniem osoby, która ją przeprowadziła. Dane pierwotne oraz wszelkie dane tak przetworzone przechowuje się przynajmniej przez trzy lata kalendarzowe, licząc od końca roku, do którego odnoszą się tego rodzaju dane, o ile nie postanowiono inaczej.

3. Organы celne systematycznie monitorują system bezpieczeństwa.

4. Zainteresowane organy celne informują się wzajemnie oraz w stosownych przypadkach powiadamiają zainteresowanego przedsiębiorcę o wszystkich podejrzaniach naruszeń wymogów bezpieczeństwa.

ROZDZIAŁ 5

Zarządzanie ryzykiem

Artykuł 4f

1. Organы celne zarządzają ryzykiem w celu rozróżnienia między poziomami ryzyka związanymi z towarami podlegającymi kontroli celnej lub dozorowi celnemu oraz w celu określenia, czy – a jeżeli tak, to gdzie – towary będą podlegały szczególnej kontroli celnej.

2. Określenie poziomów ryzyka oparte jest na ocenie prawdopodobieństwa wystąpienia zdarzenia obciążonego ryzykiem oraz jego skutków w razie faktycznego wystąpienia danego zdarzenia. Podstawa wyboru przesylek lub zgłoszeń będących przedmiotem kontroli celnych uwzględnia element losowy.

Artykuł 4g

1. Zarządzanie ryzykiem na poziomie wspólnotowym, o którym mowa w art. 13 ust. 2 Kodeksu, należy przeprowadzać zgodnie z elektronicznym wspólnym ramowym systemem zarządzania ryzykiem, na który składają się następujące elementy:

a) wspólnotowy celny system zarządzania ryzykiem w zakresie wdrażania zarządzania ryzykiem do celów komunikacji między organami celnymi państw członkowskich i Komisją, we wszelkich sprawach dotyczących informacji związanych z ryzykiem, które mogą działać na rzecz wzmocnienia kontroli celnej;

b) wspólne obszary kontroli priorytetowej;

c) wspólne kryteria i normy ryzyka w odniesieniu do zharmonizowanego stosowania kontroli celnych w szczególnych przypadkach.

2. Przy pomocy systemu, o którym mowa w ust. 1 lit. a), organy celne wymieniają informacje na temat ryzyka w następujących przypadkach:

a) organ celny ocenia ryzyko jako znaczne i wymagające kontroli celnej, a w wyniku kontroli stwierdza się, że doszło do zdarzenia określonego w art. 4 ust. 25 Kodeksu;

- b) wyniki kontroli nie potwierdzają wystąpienia zdarzenia, o którym mowa w art. 4 ust. 25 Kodeksu, natomiast zainteresowany organ celny uznaje, że istnieje niebezpieczeństwo wystąpienia znacznego ryzyka w innym miejscu we Wspólnocie.

Artykuł 4h

1. Wspólne obszary kontroli priorytetowej obejmują szczególne przeznaczenia celne, rodzaje towarów, trasy przewozu towarów, rodzaje transportu lub przedsiębiorców, które przez pewien okres podlegają analizie podwyższonego poziomu ryzyka oraz wzmożonej kontroli celnej.

2. Stosowanie wspólnych obszarów kontroli priorytetowej opiera się na jednolitym podejściu do analizy ryzyka oraz – w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu kontroli celnych – na wspólnych kryteriach i normach ryzyka przy wyborze towarów lub przedsiębiorców do kontroli.

3. Kontrole celne wykonywane we wspólnych obszarach kontroli priorytetowej pozostają bez uszczerbku dla innych kontroli przeprowadzanych zwykle przez organy celne.

Artykuł 4i

1. Wspólne kryteria i normy ryzyka określone w art. 4g ust. 1 lit. c) uwzględniają poniższe elementy:

- a) opis ryzyka;
- b) czynniki lub wskaźniki ryzyka stosowane przy wyborze towarów lub przedsiębiorców do kontroli celnej;
- c) charakter kontroli celnych, jakie mają być podjęte przez organy celne;
- d) okres prowadzenia kontroli celnych, o których mowa w lit. c).

Informacje wynikające z zastosowania elementów, o których mowa w pierwszym akapicie, są rozpowszechniane za pośrednictwem wspólnotowego celnego systemu zarządzania ryzykiem, o którym mowa w art. 4g ust. 1 lit. a). Będzie on wykorzystywany przez organy celne w ich systemach zarządzania ryzykiem.

2. Organy celne informują Komisję o wynikach kontroli celnych przeprowadzonych zgodnie z ust. 1.

Artykuł 4j

Przy ustanawianiu wspólnych obszarów kontroli priorytetowej oraz stosowaniu wspólnych kryteriów i norm ryzyka należy uwzględnić poniższe elementy:

- a) proporcjonalność do poziomu ryzyka;
 - b) pilną potrzebę przeprowadzenia kontroli;
 - c) prawdopodobny wpływ na przebieg handlu, na poszczególne państwa członkowskie i na zasoby kontroli.”;
- 3) w części I dodaje się tytuł IIA w brzmieniu:

„TYTUŁ IIA

UPOWAŻNIENI PRZEDSIĘBIORCY

ROZDZIAŁ 1

Procedura przyznawania świadectw

Sekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 14a

1. Bez uszczerbku dla stosowania uproszczeń przewidzianych innymi przepisami celnymi, organy celne mogą, po otrzymaniu wniosku od przedsiębiorcy i zgodnie z art. 5a Kodeksu, wystawiać następujące świadectwa upoważnionych przedsiębiorców (zwane dalej »świadectwem AEO«):

- a) świadectwo AEO – uproszczenia celne, dla przedsiębiorców wnioskujących o korzystanie z uproszczeń przewidzianych w przepisach celnym i spełniających warunki określone w art. 14h, 14i oraz 14j;
- b) świadectwo AEO – bezpieczeństwo i ochrona, dla przedsiębiorców wnioskujących o korzystanie z ułatwień w zakresie kontroli celnej dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony z chwilą wprowadzenia towarów na obszar celny Wspólnoty lub z chwilą opuszczania obszaru celnego Wspólnoty przez te towary i spełniających warunki określone w art. 14h–14k;

c) świadectwo AEO – uproszczenia celne/bezpieczeństwo i ochrona, dla przedsiębiorców wnioskujących o korzystanie z uproszczeń określonych w lit. a) oraz z ułatwień określonych w lit. b) i spełniających warunki określone w art. 14h–14k.

2. Organy celne uwzględniają w odpowiedni sposób szczególne cechy przedsiębiorców, w szczególności odnoszące się do małych i średnich przedsiębiorstw.

Artykuł 14b

1. Jeżeli posiadacz świadectwa AEO, o którym mowa w art. 14a ust. 1 lit. a) lub c) złoży wniosek o wydanie jednego lub kilku pozwoleń, o których mowa w art. 260, 263, 269, 272, 276, 277, 282, 283, 313a, 313b, 324a, 324e, 372, 454a, 912g, organy celne nie badają ponownie tych warunków, które już były badane przy przyznawaniu świadectwa AEO.

2. W przypadku gdy przywózowa deklaracja skrócona została złożona przez posiadacza świadectwa AEO, o którym mowa w art. 14a ust. 1 lit. b) lub c), właściwy urząd celny, przed przybyciem towarów na obszar celny Wspólnoty, może powiadomić upoważnionego przedsiębiorcę, gdy w wyniku analizy ryzyka pod kątem bezpieczeństwa i ochrony dana przesyłka została wybrana do dalszej kontroli fizycznej. Powiadomienie to zostaje dokonane jedynie w przypadku, gdy nie zagraża ono możliwości przeprowadzenia kontroli.

Państwa członkowskie mogą jednakże przeprowadzać kontrolę fizyczną, nawet jeżeli upoważniony przedsiębiorca nie został przed przybyciem towarów na obszar celny Wspólnoty powiadomiony o tym, że dana przesyłka została wybrana do takiej kontroli. W przypadku gdy towary mają opuścić obszar celny Wspólnoty, akapit pierwszy i drugi stosuje się z niezbędnymi zmianami.

3. Posiadacze świadectwa AEO, o których mowa w art. 14a ust. 1 lit. b) lub c), przywożący lub wywożący towary mogą składać przywózową i wywózową deklarację skróconą zawierającą ograniczone wymogi w zakresie danych określone w sekcji 2.5 załącznika 30A.

Przewoźnicy, spedytorzy lub agenci celni, posiadający świadectwo AEO określone w art. 14a ust. 1 lit. b) lub c) i którzy zajmują się przywozem lub wywozem towarów na rzecz posiadaczy świadectwa AEO określonego w art. 14a ust. 1 lit. b) lub c), mogą również składać przywózowe i wywózowe deklaracje skrócone, zawierające ograniczone wymogi w zakresie danych określone w sekcji 2.5 załącznika 30A.

Od posiadaczy świadectwa AEO, uprawnionych do stosowania ograniczonych wymogów w zakresie danych, można wymagać dostarczenia dodatkowych danych w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania systemów określonych w umowach międzynarodowych z krajami trzecimi odnoszących się do wzajemnego uznawania świadectw AEO i środków dotyczących bezpieczeństwa.

4. Posiadacz świadectwa AEO podlega mniejszej liczbie kontroli fizycznych i kontroli dokumentów niż inni przedsiębiorcy. Organy celne mogą postanowić inaczej w celu uwzględnienia szczególnego zagrożenia lub wymogów kontroli ustanowionych w innych przepisach wspólnotowych.

Jeżeli w następstwie przeprowadzenia analizy ryzyka właściwy organ celny wybiera jednak do celów dalszych kontroli przesyłkę objętą przywózową lub wywózową deklaracją skróconą lub zgłoszeniem celnym złożonym przez upoważnionego przedsiębiorcę, konieczne kontrole należy przeprowadzić w sposób priorytetowy. Jeżeli upoważniony przedsiębiorca złoży stosowny wniosek i po uzgodnieniu z zainteresowanym organem celnym, kontrole te mogą być przeprowadzone w miejscu innym niż dany urząd celny.

5. Korzyści określone w ust. 1–4 przysługują przedsiębiorcy podającemu niezbędne numery świadectw AEO.

Sekcja 2

Wniosek o świadectwo AEO

Artykuł 14c

1. Wniosek o wydanie świadectwa AEO należy złożyć w formie pisemnej lub elektronicznej, zgodnie ze wzorem podanym w załączniku 1C.

2. Jeżeli organ celny uzna, że wniosek ten nie zawiera wszystkich wymaganych danych, zwraca się w ciągu 30 dni kalendarzowych od otrzymania wniosku do przedsiębiorcy składającego wniosek o dostarczenie określonych informacji, uzasadniając swą prośbę.

Bieg terminów, o których mowa w art. 14l ust. 1 i art. 14o ust. 2, rozpoczyna się w dniu, w którym organ celny otrzymał wszelkie informacje konieczne do przyjęcia wniosku. Organy celne informują przedsiębiorcę o przyjęciu wniosku oraz o dacie, od której wymieniony termin rozpoczyna bieg.

Artykuł 14d

1. Wniosek składa się do jednego z poniższych organów celnych:

- a) do organu celnego w państwie członkowskim, w którym prowadzona jest główna księgowość wnioskodawcy odnosząca się do danych czynności celnych oraz w którym realizowana jest przynajmniej część operacji objętych świadectwem AEO;
- b) do organu celnego w państwie członkowskim, w którym główna księgowość wnioskodawcy odnosząca się do danych ustaleń celnych jest dostępna w systemie teleinformatycznym wnioskodawcy, dla właściwego organu celnego korzystającego z technologii informacyjnych i sieci komputerowych i w którym wnioskodawca prowadzi główne działania w zakresie zarządzania logistycznego oraz w którym realizowana jest przynajmniej część operacji objętych świadectwem AEO.

Główna księgowość wnioskodawcy, o której mowa w lit. a) i b), obejmuje ewidencję i dokumentację umożliwiającą organowi celnemu sprawdzenie i monitorowanie warunków i kryteriów koniecznych do uzyskania świadectwa AEO.

2. Jeżeli nie można określić właściwego organu celnego zgodnie z ust. 1, wniosek należy przedłożyć jednemu z następujących organów celnych:

- a) organowi celnemu państwa członkowskiego, w którym prowadzona jest główna księgowość wnioskodawcy odnosząca się do danych czynności celnych;
- b) organowi celnemu państwa członkowskiego, w którym dostępna jest główna księgowość wnioskodawcy odnosząca się do danych czynności celnych, zgodnie z ust. 1 lit. b) i w którym wnioskodawca prowadzi główne działania w zakresie zarządzania logistycznego.

3. Jeżeli część danej ewidencji i dokumentacji jest przechowywana w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie organu celnego, któremu złożono wniosek zgodnie z ust. 1 lub 2, wnioskodawca odpowiednio wypełnia pola 13, 16, 17 i 18 formularza wniosku, którego wzór zawiera załącznik 1C.

4. Jeżeli wnioskodawca posiada magazyn lub inne pomieszczenia w innym państwie członkowskim niż

państwo członkowskie organu celnego, któremu złożono wniosek zgodnie z ust. 1 lub 2, wnioskodawca umieszcza stosowną informację na ten temat w polu 13 formularza wniosku, którego wzór zawiera załącznik 1C, aby ułatwić kontrolę odpowiednich warunków w magazynie lub w innym pomieszczeniu, przeprowadzaną przez organy celne tego państwa członkowskiego.

5. Procedurę konsultacyjną, o której mowa w art. 14m, stosuje się w przypadkach określonych w ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu.

6. Wnioskodawca zapewnia łatwo dostępny punkt centralny lub określa osobę kontaktową w ramach administracji wnioskodawcy, w celu udostępnienia organom celnym wszystkich informacji koniecznych do udowodnienia spełnienia wymogów dla wydania świadectwa AEO.

7. W miarę możliwości wnioskodawcy przedkładają konieczne dane organom celnym drogą elektroniczną.

Artykuł 14e

Państwa członkowskie przekazują Komisji wykaz właściwych organów, do których składane są wnioski, jak również przekazują wszelkie kolejne zmiany dotyczące tego wykazu. Komisja przekazuje taką informację innym państwom członkowskim lub udostępnia ją w Internecie.

Organy te pełnią także rolę organów celnych wydających świadectwa AEO.

Artykuł 14f

Wniosek nie zostaje przyjęty w następujących przypadkach:

- a) wniosek jest niezgodny z przepisami art. 14c i 14d;
- b) wnioskodawca został skazany za poważne przestępstwo karne związane z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą lub jeżeli w momencie składania wniosku prowadzone jest w stosunku do niego postępowanie upadłościowe;
- c) wnioskodawca posiada przedstawiciela prawnego do spraw celnych, który był skazany za poważne przestępstwo karne związane z naruszeniem przepisów celnych oraz z prowadzoną przez niego działalnością w charakterze przedstawiciela prawnego;

- d) wniosek został złożony przed upływem trzech lat od dnia cofnięcia świadectwa AEO, jak określa to art. 14v ust. 4.

Sekcja 3

Warunki i kryteria przyznawania świadectwa AEO

Artykuł 14g

Wnioskodawca nie musi posiadać siedziby na obszarze celnym Wspólnoty w następujących przypadkach:

- a) gdy umowa międzynarodowa między Wspólnotą a krajem trzecim, w którym przedsiębiorca posiada siedzibę, przewiduje wzajemne uznawanie świadectw AEO i zawiera ustalenia administracyjne dotyczące przeprowadzania odpowiednich kontroli w imieniu organów celnych państw członkowskich, jeżeli jest to wymagane;
- b) gdy wniosek o przyznanie świadectwa AEO, o którym mowa w art. 14a ust. 1 lit. b), zostaje złożony przez linie lotnicze lub przedsiębiorstwo żeglugowe, nieposiadające siedziby we Wspólnocie, lecz mające tam oddział regionalny i korzystające już z uproszczeń określonych w art. 324e, 445 lub 448.

W przypadku, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b), uznaje się, że wnioskodawca spełnił warunki określone w art. 14h, 14i oraz 14j, natomiast musi jeszcze spełnić warunek określony w art. 14k ust. 2.

Artykuł 14h

1. Przestrzeganie wymogów celnych, o których mowa w art. 5a ust. 2 Kodeksu, uznaje się za odpowiednie, jeżeli w ciągu ostatnich trzech lat poprzedzających złożenie wniosku nie doszło do poważnego naruszenia przepisów lub do powtarzających się naruszeń przepisów celnych przez którąkolwiek z niżej wymienionych osób:

- a) wnioskodawcę;
- b) osoby kierujące przedsiębiorstwem wnioskodawcy lub nadzorujące takie kierownictwo;
- c) w stosownych przypadkach, przedstawiciela prawnego reprezentującego wnioskodawcę w sprawach celnych;
- d) osobę odpowiedzialną w przedsiębiorstwie wnioskodawcy za sprawy celne.

Przestrzeganie wymogów celnych można jednak uznać za odpowiednie, jeżeli właściwy organ celny uzna naruszenie za nieistotne w stosunku do liczby lub wielkości operacji celnych, do których się ono odnosi, oraz jeżeli nie budzi ono wątpliwości co do dobrej wiary wnioskodawcy.

2. Jeżeli osoby pełniące funkcje kontrolne nad przedsiębiorstwem wnioskodawcy mają siedzibę lub miejsce zamieszkania w kraju trzecim, organy celne oceniają przestrzeganie przez nie wymogów celnych na podstawie dostępnej im dokumentacji i informacji.

3. Jeżeli przedsiębiorstwo wnioskodawcy istnieje krócej niż trzy lata, organy celne oceniają przestrzeganie przez niego wymogów celnych na podstawie dostępnej im dokumentacji i informacji.

Artykuł 14i

Aby umożliwić organom celnym ustalenie, że wnioskodawca dysponuje odpowiednim systemem zarządzania ewidencjami handlowymi oraz, w stosownych przypadkach, ewidencjami transportowymi, o którym mowa w art. 5a ust. 2 tiret drugie Kodeksu, wnioskodawca spełnia następujące wymagania:

- a) utrzymuje system księgowy, który jest zgodny z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości stosowanymi przez państwo członkowskie, w którym prowadzona jest księgowość oraz który ułatwia kontrolę celną opartą na audycie;
- b) umożliwia organowi celnemu fizyczny i elektroniczny dostęp do swoich ewidencji celnych i, w stosownych przypadkach, ewidencji transportowych;
- c) posiada system logistyczny rozróżniający towary wspólnotowe i niewspólnotowe;
- d) posiada strukturę administracyjną, która jest zgodna z rodzajem i wielkością prowadzonej działalności oraz która jest odpowiednia do zarządzania przepływem towarów oraz posiada system kontroli wewnętrznej zdolny do wykrywania transakcji nielegalnych lub nieprawidłowych;
- e) w stosownych przypadkach, posiada odpowiednie procedury obsługi licencji i pozwoleń związanych ze środkami polityki handlowej lub z handlem produktami rolnymi;

f) posiada odpowiednie procedury archiwizacji ewidencji przedsiębiorstwa i informacji oraz procedury ochrony przed utratą danych;

g) zapewnia, że pracownicy mają świadomość konieczności powiadamiania organów celnych, w każdym przypadku gdy zostają wykryte trudności związane z przestrzeganiem przepisów, oraz ustanawia odpowiednie osoby kontaktowe mające informować organy celne o wystąpieniu takich zjawisk;

h) posiada odpowiednie środki technologii informacyjnej zabezpieczające system teleinformatyczny wnioskodawcy przed nieuprawnionym dostępem oraz zabezpieczające dokumentację wnioskodawcy.

Wnioskodawca zwracający się o świadectwo AEO, o którym mowa w art. 14a ust. 1 lit. b), nie jest zobowiązany do spełnienia wymogu ustanowionego w akapicie pierwszym lit. c) niniejszego artykułu.

Artykuł 14j

1. Uznaje się, że warunek dotyczący wypłacalności finansowej wnioskodawcy, o którym mowa w art. 5a ust. 2 tiret trzecie Kodeksu, został spełniony, jeżeli wypłacalność można udowodnić w odniesieniu do ostatnich trzech lat.

Do celów niniejszego artykułu wypłacalność finansowa oznacza dobrą sytuację finansową, która umożliwia wnioskodawcy regulowanie jego zobowiązań stosownie do rodzaju prowadzonej przez niego działalności gospodarczej.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo wnioskodawcy istnieje krócej niż trzy lata, jego wypłacalność finansową sprawdza się na podstawie dostępnej ewidencji i informacji.

Artykuł 14k

1. Standardy bezpieczeństwa i ochrony w przedsiębiorstwie wnioskodawcy, o których mowa w art. 5a ust. 2 tiret czwarte Kodeksu, uznaje się za odpowiednie, jeżeli spełnione są następujące warunki:

a) budynki użytkowane w związku z prowadzoną działalnością objętą świadectwem zbudowano z materiałów,

które utrudniają bezprawne wejście i zapewniają ochronę przed bezprawnym wtargnięciem;

b) stosowane są odpowiednie środki kontroli dostępu uniemożliwiające nieuprawniony wstęp na tereny wysyłki, doków ładunkowych oraz na tereny cargo;

c) środki dotyczące postępowania z towarami obejmują zabezpieczenia przed wprowadzeniem, wymianą lub utratą jakiegokolwiek materiału oraz dokonywaniem nieuprawnionych zmian w jednostkach cargo;

d) w stosownych przypadkach wdrożono procedury obsługi licencji przywozowych i/lub wywozowych związanych z zakazami i ograniczeniami oraz mające na celu rozróżnianie tych towarów od innych;

e) wnioskodawca wdrożył środki umożliwiające jednoznaczny identyfikację jego partnerów handlowych, w celu zabezpieczenia międzynarodowego łańcucha dostaw;

f) w zakresie dopuszczonym przepisami, wnioskodawca prowadzi kontrolę przyszłych pracowników zatrudnionych na stanowiskach wrażliwych pod względem bezpieczeństwa oraz dokonuje okresowych kontroli pracowników;

g) wnioskodawca zapewnia aktywny udział odpowiedniego personelu w programach podnoszących poziom świadomości w dziedzinie bezpieczeństwa.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo lotnicze lub żeglugowe, które nie posiada siedziby we Wspólnocie, lecz ma tam oddział regionalny oraz korzysta z uproszczeń ustanowionych w art. 324e, 445 lub 448, składa wniosek o świadectwo AEO, o którym mowa w art. 14a ust. 1 lit. b), spełnia ono jeden z następujących warunków:

a) posiada uznane międzynarodowe świadectwo bezpieczeństwa i/lub świadectwo ochrony wydane na podstawie konwencji międzynarodowych regulujących dane sektory transportowe;

b) jest zarejestrowanym agentem w myśl rozporządzenia (WE) nr 2320/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady (*) i spełnia wymogi przewidziane w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 622/2003 (**);

- c) posiada świadectwo wydane w kraju znajdującym się poza obszarem celnym Wspólnoty, w przypadku gdy umowa dwustronna zawarta między Wspólnotą i krajem trzecim przewiduje takie świadectwo, zgodnie z warunkami ustanowionymi w tej umowie.

Jeżeli przedsiębiorstwo lotnicze lub żeglugowe posiada świadectwo, o którym mowa w lit. a) niniejszego ustępu, spełnia ono kryteria ustanowione w ust. 1. Organy celne wydające świadectwa uznają kryteria ustanowione w ust. 1 za spełnione, o ile kryteria wydania świadectwa międzynarodowego są identyczne lub równorzędne z kryteriami ustanowionymi w ust. 1.

3. Jeżeli wnioskodawca posiada siedzibę we Wspólnocie i jest zarejestrowanym agentem w myśl rozporządzenia (WE) nr 2320/2002 oraz spełnia wymogi przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 622/2003, kryteria ustanowione w ust. 1 uznaje się za spełnione w stosunku do siedziby, dla której przyznano przedsiębiorcy status zarejestrowanego agenta.

4. Jeżeli wnioskodawca, posiadający siedzibę we Wspólnocie, posiada uznane międzynarodowe świadectwo bezpieczeństwa i/lub świadectwo ochrony wydane na podstawie konwencji międzynarodowych, europejskie świadectwo bezpieczeństwa i/lub świadectwo ochrony wydane na podstawie prawodawstwa wspólnotowego, świadectwo standardów międzynarodowych wydane przez Międzynarodową Organizację Normalizacyjną lub świadectwo standardów europejskich wydane przez Europejską Organizację Normalizacyjną, uznaje się, że kryteria przewidziane w ust. 1 są spełnione w takim zakresie, w jakim kryteria wydania tych świadectw są identyczne lub równorzędne z kryteriami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.

(*) Dz.U. L 355 z 30.12.2002, str. 1.

(**) Dz.U. L 89 z 5.4.2003, str. 9.

Sekcja 4

Procedura wydawania świadectw AEO

Artykuł 14l

1. Organ celny wydający świadectwo informuje o złożeniu wniosku organy celne wszystkich pozostałych państw członkowskich w ciągu pięciu dni roboczych od daty, w którym otrzymał on wniosek zgodnie z art. 14c, wykorzystując w tym celu system komunikacji, o którym mowa w art. 14x.

2. W przypadku gdy organ celny jednego z pozostałych państw członkowskich dysponuje istotnymi informacjami, które mogą być przeszkodą w przyznaniu świadectwa, przekazuje takie informacje organowi celnemu wydającemu

świadectwo w ciągu 35 dni kalendarzowych od daty otrzymania informacji, o której mowa w ust. 1, wykorzystując w tym celu system komunikacji, o którym mowa w art. 14x.

Artykuł 14m

1. Konsultacje między organami celnymi państw członkowskich są wymagane w przypadku, gdy analiza jednego lub kilku kryteriów określonych w art. 14g–14k nie może być wykonana przez organ celny wydający świadectwo ze względu na brak informacji lub możliwości sprawdzenia tych informacji. W takich przypadkach organy celne państw członkowskich przeprowadzają konsultacje w ciągu 60 dni kalendarzowych od daty przekazania informacji przez organ celny wydający świadectwo, aby umożliwić wydanie świadectwa AEO lub odrzucenie wniosku w terminie określonym w art. 14o ust. 2.

Jeżeli organ celny proszony o konsultacje nie odpowiada w ciągu 60 dni kalendarzowych, organ wnioskujący o konsultacje może przyjąć, na odpowiedzialność organu celnego proszonego o konsultacje, że kryteria, w sprawie których przeprowadzono konsultacje, są spełnione. Okres ten może zostać przedłużony, jeżeli wnioskodawca podejmuje działania w celu dostosowania się do tych kryteriów i powiadamia o tym organ proszony o konsultacje oraz organ wnioskujący o konsultacje.

2. W przypadku gdy po sprawdzeniu przewidzianym w art. 14n organ celny proszony o konsultacje stwierdza, że wnioskodawca nie spełnia jednego lub więcej kryteriów, odpowiednio udokumentowane wyniki przekazuje się organowi celnemu wydającemu świadectwo, który wniosek ten odrzuca. Stosuje się art. 14o ust. 4, 5 i 6.

Artykuł 14n

1. Organ celny wydający świadectwo sprawdza, czy są spełnione określone w art. 14g–14k warunki i kryteria wymagane do wydania świadectwa. Sprawdzenie kryteriów określonych w art. 14k przeprowadza się we wszystkich pomieszczeniach istotnych dla prowadzonej działalności wnioskodawcy podlegającej obowiązkowi celnemu. Organ celny odpowiednio dokumentuje tę kontrolę oraz jej wyniki.

W przypadku gdy ze względu na dużą liczbę pomieszczeń, w których prowadzona jest działalność, okres przewidziany na wydanie świadectwa nie pozwalałby na sprawdzenie wszystkich istotnych pomieszczeń, lecz organ celny nie ma wątpliwości co do utrzymywania przez wnioskodawcę wewnętrznych norm bezpieczeństwa, które są zwykle stosowane we wszystkich pomieszczeniach prowadzenia jego działalności, organ ten może podjąć decyzję o zbadaniu jedynie reprezentatywnej części tych pomieszczeń.

2. Organ celny wydający świadectwo może przyjąć wnioski przedstawione przez specjalistę w odpowiednich dziedzinach, o których mowa w art. 14i, 14j i 14k, w odniesieniu do warunków i kryteriów określonych w tych artykułach. Specjalista ten nie może mieć powiązań z wnioskodawcą.

Artykuł 14o

1. Organ celny wydający świadectwo wydaje świadectwo AEO zgodnie ze wzorem podanym w załączniku 1D.

2. Świadectwo AEO zostaje wydane w ciągu 90 dni kalendarzowych od daty otrzymania wniosku zgodnie z art. 14c. W przypadku gdy organ celny nie jest w stanie dotrzymać wyznaczonego terminu, okres ten można przedłużyć o kolejne 30 dni kalendarzowych. W takich przypadkach, przed upływem 90 dni kalendarzowych, organ celny informuje wnioskodawcę o powodach przedłużenia terminu.

3. Okres przewidziany w pierwszym zdaniu ust. 2 można przedłużyć, jeżeli w trakcie sprawdzania kryteriów wnioskodawca podejmuje działania w celu dostosowania do spełnienia tych kryteriów i powiadamia o tym właściwy organ.

4. W przypadku gdy zachodzi prawdopodobieństwo, że wyniki badania przeprowadzonego zgodnie z art. 14l, 14m i 14n doprowadzą do odrzucenia wniosku, przed odrzuceniem wniosku organ celny wydający świadectwo informuje wnioskodawcę o tych wynikach oraz zapewnia mu możliwość udzielenia odpowiedzi w ciągu 30 dni kalendarzowych. W związku z tym bieg terminu określonego w pierwszym zdaniu ust. 2 ulega zawieszeniu.

5. Odrzucenie wniosku nie prowadzi do automatycznego cofnięcia żadnego istniejącego pozwolenia udzielonego na podstawie przepisów celnych.

6. Jeżeli wniosek zostaje odrzucony, organ celny informuje wnioskodawcę o powodach podjęcia takiej decyzji. Wnioskodawca zostaje poinformowany o decyzji o odrzuceniu wniosku w terminach określonych w ust. 2, 3 i 4.

Artykuł 14p

W ciągu 5 dni roboczych organ celny wydający świadectwo informuje organy celne pozostałych państw członkowskich

o wydaniu świadectwa AEO, wykorzystując w tym celu system komunikacji, o którym mowa w art. 14x. W tym samym terminie przekazuje się informację o odrzuceniu wniosku.

ROZDZIAŁ 2

Skutki prawne świadectw AEO

Sekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 14q

1. Świadectwo AEO staje się skuteczne od dziesiątego dnia roboczego, licząc od daty jego wydania.

2. Świadectwo AEO jest uznawane we wszystkich państwach członkowskich.

3. Okres ważności świadectwa AEO jest nieograniczony.

4. Organy celne monitorują, czy upoważniony przedsiębiorca spełnia wymagane warunki i kryteria.

5. Organ celny wydający świadectwo przeprowadza ponowną ocenę warunków i kryteriów w następujących przypadkach:

- a) znaczących zmian w odpowiednim prawodawstwie wspólnotowym;
- b) uzasadnionych wskazań, że upoważniony przedsiębiorca nie spełnia już odpowiednich warunków i kryteriów.

W przypadku świadectwa AEO wydanego wnioskodawcy, którego przedsiębiorstwo istnieje krócej niż trzy lata, w ciągu pierwszego roku po wydaniu ma miejsce ścisły monitoring.

Stosuje się art. 14n ust. 2.

Wyniki ponownej oceny udostępnia się organom celnym wszystkich państw członkowskich, wykorzystując w tym celu system komunikacji, o którym mowa w art. 14x.

Sekcja 2

Zawieszenie statusu upoważnionego przedsiębiorcy

Artykuł 14r

1. Status upoważnionego przedsiębiorcy zostaje zawieszony przez organ celny wydający świadectwo w następujących przypadkach:

- a) gdy została stwierdzona niezgodność z warunkami lub kryteriami wydania świadectwa AEO;
- b) organy celne mają wystarczający powód, aby przypuszczać, że upoważniony przedsiębiorca popełnił czyn skutkujący wszczęciem postępowania karnego i że czyn ten wiąże się z naruszeniem przepisów celnych.

Jednakże w przypadku, o którym mowa w lit. b), organ celny może podjąć decyzję o niezawieszeniu statusu upoważnionego przedsiębiorcy, jeżeli uzna naruszenie za nieistotne w stosunku do liczby lub wielkości operacji celnych, do których się ono odnosi, oraz przy braku wątpliwości co do dobrej wiary upoważnionego przedsiębiorcy.

Przed podjęciem decyzji organy celne informują zainteresowanego przedsiębiorcę o poczynionych ustaleniach. Dany przedsiębiorca ma prawo do naprawienia sytuacji oraz/lub do wyrażenia swojego stanowiska w ciągu 30 dni kalendarzowych od daty otrzymania tej informacji.

Jednakże ze względu na rodzaj lub poziom zagrożenia bezpieczeństwa obywateli związanego ze zdrowiem publicznym lub ze środowiskiem naturalnym zawieszenie następuje niezwłocznie. Organ celny, który zawiesza świadectwo AEO, informuje niezwłocznie organy celne pozostałych państw członkowskich, wykorzystując w tym celu system komunikacji, o którym mowa w art. 14x, aby umożliwić im podjęcie właściwych działań.

2. Jeżeli posiadacz świadectwa AEO nie ureguluje sytuacji, o której mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), w ciągu 30 dni kalendarzowych, o których mowa w ust. 1 akapit trzeci, właściwy organ celny powiadamia zainteresowanego przedsiębiorcę o zawieszeniu statusu upoważnionego przedsiębiorcy na okres 30 dni kalendarzowych, aby umożliwić przedsiębiorcy podjęcie wymaganych działań w celu uregulowania sytuacji. Informację tę przekazuje się również do wiadomości organów celnych pozostałych państw członkowskich, wykorzystując w tym celu system komunikacji, o którym mowa w art. 14x.

3. Jeżeli posiadacz świadectwa AEO popełnił czyn, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. b), organ celny wydający świadectwo zawiesza status upoważnionego przedsiębiorcy na czas postępowania sądowego. Organ ten powiadamia o tym fakcie posiadacza świadectwa. Informację tę przekazuje się również do wiadomości organów celnych pozostałych państw członkowskich, wykorzystując w tym celu system komunikacji, o którym mowa w art. 14x.

4. W przypadku gdy zainteresowany przedsiębiorca nie był w stanie uregulować sytuacji w ciągu 30 dni kalendarzowych, natomiast może przedstawić dowód, że spełni warunki, o ile okres zawieszenia zostanie przedłużony, organ celny wydający świadectwo zawiesza status upoważnionego przedsiębiorcy na kolejne 30 dni kalendarzowych.

Artykuł 14s

1. Zawieszenie nie ma wpływu na postępowanie celne, które już się rozpoczęło przed datą zawieszenia i które nie zostało jeszcze zakończone.

2. Zawieszenie nie ma automatycznie wpływu na pozwolenia wydane niezależnie od świadectwa AEO, chyba że przyczyny zawieszenia mają również związek z tymi pozwoleniami.

3. Zawieszenie nie ma automatycznie wpływu na żadne pozwolenie na stosowanie uproszczeń celnych, które zostało udzielone na podstawie świadectwa AEO i w odniesieniu do którego wymagane warunki nadal są spełnione.

4. W przypadku świadectwa AEO, o którym mowa w art. 14a ust. 1 lit. c), jeżeli zainteresowany przedsiębiorca nie spełnia jedynie warunków określonych w art. 14k, status upoważnionego przedsiębiorcy ulega częściowemu zawieszeniu i na wniosek zainteresowanego przedsiębiorcy można wydać nowe świadectwo AEO, o którym mowa w art. 14a ust. 1 lit. a).

Artykuł 14t

1. Jeżeli zainteresowany przedsiębiorca podjął, zgodnie z wymogami organów celnych, środki konieczne w celu spełnienia warunków i kryteriów, które upoważniony przedsiębiorca musi spełnić, organ celny wydający świadectwo cofa zawieszenie i informuje o tym zainteresowanego przedsiębiorcę oraz organy celne pozostałych państw członkowskich. Zawieszenie można cofnąć przed upływem terminu określonego w art. 14r ust. 2 lub 4.

W przypadku, o którym mowa w art. 14s ust. 4, organ celny dokonujący zawieszenia przywraca ważność zawieszonoego świadectwa. Następnie organ ten unieważnia świadectwo AEO, o którym mowa w art. 14a ust. 1 lit. a).

2. Jeżeli zainteresowany przedsiębiorca nie podejmuje koniecznych działań w okresie zawieszenia wskazanym w art. 14r ust. 2 lub 4, organ celny wydający świadectwo unieważnia je oraz bezzwłocznie informuje o tym organy celne pozostałych państw członkowskich, wykorzystując w tym celu system komunikacji, o którym mowa w art. 14x.

W przypadku, o którym mowa w art. 14s ust. 4, pierwotne świadectwo zostaje unieważnione i wyłącznie nowe świadectwo AEO, o którym mowa w art. 14a ust. 1 lit. a), zachowuje ważność.

Artykuł 14u

1. W przypadku gdy upoważniony przedsiębiorca czasowo nie jest w stanie spełnić któregokolwiek z kryteriów określonych w art. 14a, może złożyć wniosek o zawieszenie statusu upoważnionego przedsiębiorcy. W takim przypadku upoważniony przedsiębiorca powiadamia organ celny wydający świadectwo, podając termin, w jakim będzie w stanie ponownie spełnić dane kryteria. Powiadamia on także organ celny wydający świadectwo o wszelkich planowanych środkach oraz o harmonogramie ich stosowania.

Powiadomiony organ celny wysyła tę informację do organów celnych pozostałych państw członkowskich, wykorzystując w tym celu system komunikacji, o którym mowa w art. 14x.

2. Jeżeli upoważniony przedsiębiorca nie ureguluje sytuacji w terminie podanym w swoim powiadomieniu, organ celny wydający świadectwo może przyznać rozsądne odroczenie tego terminu, pod warunkiem że upoważniony przedsiębiorca działał w dobrej wierze. O odroczeniu terminu zostają powiadomione organy celne pozostałych państw członkowskich, za pośrednictwem systemu komunikacji, o którym mowa w art. 14x.

We wszystkich pozostałych przypadkach świadectwo AEO zostaje unieważnione i organ celny wydający świadectwo powiadamia bezzwłocznie organy celne państw członkowskich, wykorzystując w tym celu system komunikacji, o którym mowa w art. 14x.

3. Jeżeli wymagane środki nie zostają podjęte w okresie zawieszenia, stosuje się art. 14v.

Sekcja 3

Cofnięcie świadectwa AEO

Artykuł 14v

1. Organ celny wydający świadectwo AEO cofa je w następujących przypadkach:

- a) upoważniony przedsiębiorca nie podejmuje środków, o których mowa w art. 14t ust. 1;
- b) upoważniony przedsiębiorca dopuszcza się poważnego naruszenia przepisów celnych i nie ma już prawa do odwołania;
- c) upoważniony przedsiębiorca nie podejmuje wymaganych środków w okresie zawieszenia, o którym mowa w art. 14u;
- d) na wniosek upoważnionego przedsiębiorcy.

Jednakże w przypadku, o którym mowa w lit. b), organ celny może podjąć decyzję, że nie cofnie świadectwa AEO, jeżeli uzna naruszenia za nieistotne w stosunku do liczby lub wielkości operacji celnych, do których się ono odnosi, oraz przy braku wątpliwości co do dobrej wiary upoważnionego przedsiębiorcy.

2. Cofnięcie świadectwa staje się skuteczne od następnego dnia po powiadomieniu o nim.

Jeżeli w przypadku świadectwa AEO, o którym mowa w art. 14a ust. 1 lit. c), zainteresowany przedsiębiorca nie spełnia jedynie warunków określonych w art. 14k, organ celny wydający świadectwo cofa je i wydaje nowe świadectwo określone w art. 14a ust. 1 lit. a).

3. Organ celny wydający świadectwo informuje bezzwłocznie organy celne pozostałych państw członkowskich, wykorzystując w tym celu system komunikacji, o którym mowa w art. 14x.

4. Poza przypadkami cofnięcia, o których mowa w ust. 1 lit. c) i d), nie zezwala się przedsiębiorcy na złożenie nowego wniosku o wydanie świadectwa AEO przed upływem trzech lat od dnia cofnięcia.

ROZDZIAŁ 3

Wymiana informacji

Artykuł 14w

1. Upoważniony przedsiębiorca informuje organ celny wydający świadectwo o wszystkich zdarzeniach mających miejsce po wydaniu świadectwa i mogących mieć wpływ na jego dalsze stosowanie lub treść.

2. Wszelkie istotne informacje, będące w posiadaniu organu celnego wydającego świadectwo, udostępnia się organom celnym pozostałych państw członkowskich, w których upoważniony przedsiębiorca prowadzi działalność podlegającą obowiązkowi celnemu.

3. Jeżeli organ celny cofa pozwolenie udzielone upoważnionemu przedsiębiorcy na podstawie posiadanego przez niego świadectwa AEO do stosowania konkretnego uproszczenia celnego przewidzianego w art. 260, 263, 269, 272, 276, 277, 282, 283, 313a i 313b, 324a, 324e, 372, 454a, 912g, powiadamia o tym organ celny, który wydał świadectwo AEO.

Artykuł 14x

1. Elektroniczny system służący do przekazywania i wymiany informacji, określony przez działające w porozumieniu Komisję i organy celne, wykorzystuje się do przekazywania i wymiany informacji pomiędzy organami celnymi oraz do informowania Komisji i przedsiębiorców.

2. Wykorzystując system, o którym mowa w ust. 1, Komisja i organy celne przechowują następujące informacje i mają do nich dostęp:

- a) dane dotyczące wniosków przekazywane drogą elektroniczną;
- b) świadectwa AEO oraz, w stosownych przypadkach, jego zmiany, cofnięcie, a także zawieszenie statusu upoważnionego przedsiębiorcy;
- c) wszelkie inne istotne informacje.

3. Organ celny wydający świadectwo powiadamia biura analizy ryzyka w swoim państwie członkowskim o wydaniu, zmianie, cofnięciu świadectwa AEO, a także o zawieszeniu statusu upoważnionego przedsiębiorcy.

Informuje również wszystkie organy wydające świadectwa w pozostałych państwach członkowskich.

4. Wykaz upoważnionych przedsiębiorców Komisja może podać do wiadomości publicznej za pośrednictwem Internetu, po uzyskaniu uprzedniej zgody zainteresowanego upoważnionego przedsiębiorcy. Wykaz jest aktualizowany.”;

- 4) w części I tytuł VI nagłówek rozdziału 1 otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ 1

Przywózowa deklaracja skrócona”;

- 5) w części I tytuł VI rozdział 1 dodaje się sekcję 1 w brzmieniu:

„S e k c j a 1

Zakres

Artykuł 181b

O ile w niniejszym rozporządzeniu nie określono inaczej, wszystkie towary wprowadzane na obszar celny Wspólnoty objęte są deklaracją skróconą zgodnie z art. 36a Kodeksu, zwaną dalej »przywózową deklaracją skróconą«.

Artykuł 181c

Następujące towary nie wymagają ujęcia w przywózowej deklaracji skróconej:

- a) energia elektryczna;
- b) towary wprowadzane za pośrednictwem rurociągu;
- c) listy, karty pocztowe i druki, w tym przekazywane za pośrednictwem nośnika elektronicznego;
- d) towary przemieszczane na podstawie Światowej Konwencji Pocztowej;
- e) towary objęte zgłoszeniami celnymi dokonywanymi w innej formie, zgodnie z art. 230, 232 i 233;
- f) towary znajdujące się w bagażu osobistym podróżnych;

g) towary, w przypadku których dozwolone jest zgłoszenie ustne zgodnie z art. 225, 227 i 229 ust. 1;

w załączniku 30A i wypełniona zostaje zgodnie z zawartymi w nim wyjaśnieniami.

h) towary objęte karnetami ATA i CPD;

Przywózowa deklaracja skrócona jest potwierdzana przez osobę, która ją sporządza.

i) towary przemieszczane na podstawie formularza 302 przewidzianego w ramach Umowy między Państwami-Stronami Traktatu Północnoatlantyckiego dotyczącej statusu ich sił zbrojnych sporządzonej w Londynie w dniu 19 czerwca 1951 r.;

Artykuł 199 ust. 1 stosuje się z niezbędnymi zmianami.

j) towary przewożone na pokładzie statków regularnej linii żeglugowej, posiadającej świadectwo pozwolenia, zgodnie z art. 313b;

2. Organy celne dopuszczają złożenie przywózowej deklaracji skróconej w formie papierowej tylko w razie zaistnienia jednego z poniższych zdarzeń:

k) towary uprawnione do zwolnień zgodnie z Konwencją wiedeńską o stosunkach dyplomatycznych z dnia 18 kwietnia 1961 r., Konwencją wiedeńską o stosunkach konsularnych z dnia 24 kwietnia 1963 r. i innymi konwencjami konsularnymi lub też Konwencją nowojorską o misjach specjalnych z dnia 16 grudnia 1969 r.

a) nie funkcjonuje system teleinformatyczny organów celnych;

b) nie funkcjonuje system teleinformatyczny osoby składającej przywózową deklarację skróconą.

Jednakże w przypadkach określonych w akapicie pierwszym lit. e), f) oraz g), przywózowa deklaracja skrócona jest wymagana, gdy towary mają być składowane czasowo. Stosuje się art. 184c akapit pierwszy.

Do przywózowej deklaracji skróconej w formie papierowej załącza się, w razie potrzeby, wykazy załadunkowe lub inne właściwe wykazami; deklaracja taka zawiera dane wymagane dla przywózowej deklaracji skróconej określone w załączniku 30A.

Artykuł 181d

Jeżeli w umowie międzynarodowej między Wspólnotą a krajem trzecim przewiduje się uznawanie kontroli bezpieczeństwa przeprowadzanej w kraju wywozu, stosuje się warunki ustalone w tej umowie.”;

3. Organy celne ustalają, w porozumieniu między sobą, tryb postępowania w przypadkach określonych w ust. 2 lit. a).

4. Stosowanie przywózowej deklaracji skróconej w formie papierowej w przypadku, o którym mowa w ust. 2 lit. b), uzależnione jest od zgody organów celnych.

6) skreśla się art. 182;

Przywózową deklarację skróconą w formie papierowej podpisuje osoba, która ją sporządza.

7) w części I tytuł VI nagłówek rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:

5. Organy celne rejestrują przywózową deklarację skróconą bezzwłocznie po jej otrzymaniu.”;

„Sekcja 2

Składanie przywózowej deklaracji skróconej”;

9) dodaje się art. 183a–183d w brzmieniu:

8) artykuł 183 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 183a

„Artykuł 183

1. Przywózowa deklaracja skrócona jest sporządzana przy użyciu techniki przetwarzania danych. Deklaracja ta zawiera dane określone dla tego typu deklaracji

1. Dane dostarczane w ramach procedury tranzytu mogą być wykorzystane jako przywózowa deklaracja skrócona, jeżeli spełnione są następujące warunki:

a) towary są wprowadzane na obszar celny Wspólnoty w ramach procedury tranzytu;

b) wymiana danych dotyczących tranzytu następuje za pośrednictwem technologii informacyjnej i sieci komputerowych;

c) dane zawierają wszystkie elementy wymagane dla przywozowej deklaracji skróconej.

2. O ile wymiana danych dotyczących tranzytu, zawierających wymagane elementy, następuje w odpowiednim terminie określonym w art. 184a, wymogi określone w art. 183 uznaje się za spełnione nawet w przypadku, gdy towary zostały zwolnione do tranzytu poza obszarem celnym Wspólnoty.

Artykuł 183b

W przypadku transportu kombinowanego, gdy aktywny środek transportu wprowadzany na obszar celnym Wspólnoty przewozi jedynie inny aktywny środek transportu, obowiązek złożenia przywozowej deklaracji skróconej spoczywa na dysponencie tego innego aktywnego środka transportu.

Termin złożenia przywozowej deklaracji skróconej odpowiada terminowi odnoszącemu się do aktywnego środka transportu przekraczającego granicę, zgodnie z art. 184a.

Artykuł 183c

W przypadku transportu morskiego lub lotniczego, gdy istnieją uzgodnienia dotyczące współużytkowania lub zakontraktowania statku wodnego lub powietrznego, obowiązek złożenia przywozowej deklaracji skróconej spoczywa na osobie, która podpisała umowę, oraz wystawiła konosament lub lotniczy list przewozowy, na rzeczywisty przewóz towarów na statku wodnym lub powietrznym będącym przedmiotem uzgodnienia.

Artykuł 183d

1. W przypadkach określonych w art. 183b i 183c dysponent aktywnego środka transportu wprowadzanego na obszar celnym Wspólnoty składa w urzędzie celnym wprowadzenia powiadomienie poprzedzające przybycie obejmujące wszystkie przesyłki przewożone tym środkiem transportu.

Powiadomienie poprzedzające przybycie określa znaki aktywnego środka transportu wprowadzanego na obszar celnym Wspólnoty. W odniesieniu do każdej przesyłki zawiera ono następujące informacje:

a) tożsamość osoby odpowiedzialnej za przewóz towarów przy wprowadzeniu na obszar celnym;

b) tożsamość osoby składającej przywozową deklarację skróconą;

c) miejsce załadunku;

d) miejsce wyładunku;

e) niepowtarzalny numer referencyjny przesyłki, numer dokumentu przewozowego lub odniesienie do konosamentu/lotniczego listu przewozowego;

f) w stosownych przypadkach, znaki środka transportu lub, w przypadku ładunku w kontenerach, numer identyfikujący kontenera.

Powiadomienie poprzedzające przybycie składa się w tym samym formacie i w ten sam sposób jak przywozową deklarację skróconą lub w formie manifestu handlowego, portowego lub transportowego lub wykazu załadunkowego, pod warunkiem że zawiera on niezbędne elementy i jest złożony w sposób akceptowany przez organy celne urzędu celnego wprowadzenia.

2. W przypadkach innych niż te, o których mowa w art. 183b i 183c, gdy przywozowa deklaracja skrócona dotycząca towarów przewożonych środkiem transportu wprowadzanym na obszar celnym Wspólnoty ma być złożona przez osobę inną niż dysponent tego środka transportu, dysponent ten może złożyć powiadomienie poprzedzające przybycie w urzędzie celnym wprowadzenia.

Powiadomienie poprzedzające przybycie określa znaki środka transportu przekraczającego granicę. W odniesieniu do każdej przesyłki zawiera ono następujące informacje:

a) tożsamość osoby składającej przywozową deklarację skróconą;

b) miejsce załadunku;

c) miejsce wyładunku;

d) niepowtarzalny numer referencyjny przesyłki, numer dokumentu przewozowego lub odniesienie do konosamentu/lotniczego listu przewozowego;

e) w przypadku ładunku w kontenerach – numer identyfikujący kontenera.

3. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1 i 2, jest składane w terminie stosownym dla środka transportu, który został określony w art. 184a.

Jednakże w przypadku transportu określonego w art. 184a ust. 1 lit. a) powiadomienie składa się przynajmniej 24 godziny przed wprowadzeniem towarów na obszar celny Wspólnoty.

4. Artykuł 183 stosuje się, z niezbędnymi zmianami, do powiadomień poprzedzających przybycie.”;

10) w art. 184 ust. 1 wyrażenie „art. 183 ust. 1” zastępuje się wyrażeniem „art. 183 ust. 1 i 2”;

11) w części I tytuł VI rozdział 1 dodaje się sekcje 3 i 4 w brzmieniu:

„Sekcja 3

Terminy

Artykuł 184a

1. W przypadku transportu morskiego przywozową deklarację skróconą składa się w urzędzie celnym wprowadzenia w następujących terminach:

a) dla przesyłek kontenerowych, innych niż gdy zastosowanie znajduje lit. c) lub d), przynajmniej 24 godziny przed załadowaniem w porcie wyjścia;

b) dla przesyłek masowych/luzem przynajmniej cztery godziny przed przybyciem do pierwszego portu na obszarze celnym Wspólnoty;

c) dla przewozów pomiędzy Grenlandią, Wyspami Owczymi, Ceutą, Melillą, Norwegią, Islandią lub portami Morza Bałtyckiego, Morza Północnego, Morza Czarnego lub Morza Śródziemnego, wszystkimi portami Maroka a obszarem celnym Wspólnoty z wyjątkiem francuskich departamentów zamorskich, Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich; przynajmniej dwie godziny przed przybyciem do pierwszego portu na obszarze celnym Wspólnoty;

d) dla przewozów, w przypadkach innych niż ujęte w lit. c), pomiędzy terytorium znajdującym się poza obszarem celnym Wspólnoty a francuskimi departamentami zamorskimi, Azorami, Maderą i Wyspami Kanaryjskimi, jeżeli podróż trwa krócej niż 24 godziny; przy-

najmniej dwie godziny przed przybyciem do pierwszego portu na obszarze celnym Wspólnoty.

2. W przypadku transportu lotniczego przywozową deklarację skróconą składa się w urzędzie celnym wprowadzenia w następujących terminach:

a) dla lotów na krótkim dystansie najpóźniej w momencie startu statku powietrznego;

b) dla lotów na długim dystansie najpóźniej cztery godziny przed przybyciem do pierwszego portu lotniczego na obszarze celnym Wspólnoty.

Do celów niniejszego ustępu „lot na krótkim dystansie” oznacza lot trwający krócej niż cztery godziny, licząc od ostatniego portu lotniczego wyjścia w kraju trzecim do przybycia do pierwszego portu lotniczego Wspólnoty. Pozostałe loty uznaje się za loty na długim dystansie.

3. W przypadku transportu kolejowego i żeglugi śródlądowej przywozową deklarację skróconą składa się w urzędzie celnym wprowadzenia przynajmniej dwie godziny przed przybyciem do urzędu celnego wprowadzenia na obszarze celnym Wspólnoty.

4. W przypadku transportu drogowego przywozową deklarację skróconą składa się w urzędzie celnym wprowadzenia przynajmniej na godzinę przed przybyciem do urzędu celnego wprowadzenia na obszarze celnym Wspólnoty.

5. W przypadku gdy przywozowa deklaracja skrócona nie zostaje złożona przy pomocy techniki przetwarzania danych, termin określony w ust. 1 lit. c) i d), ust. 2 lit. a) oraz w ust. 3 i 4 wynosi przynajmniej cztery godziny.

6. Jeżeli system teleinformatyczny organów celnych czasowo nie funkcjonuje, terminy określone w ust. 1–4 mają nadal zastosowanie.

Artykuł 184b

Terminy określone w art. 184a ust. 1–4 nie mają zastosowania w następujących przypadkach:

a) gdy umowy międzynarodowe zawarte między Wspólnotą a krajami trzecimi przewidują uznawanie kontroli bezpieczeństwa zgodnie z art. 181d;

b) gdy umowy międzynarodowe zawarte między Wspólnotą a krajami trzecimi wymagają wymiany danych zawartych w deklaracji, w terminach innych niż określone w art. 184a ust. 1–4;

c) w przypadku działania siły wyższej.

Artykuł 184c

W przypadku stwierdzenia, że towary przedstawione organom celnym wymagają złożenia przywozowej deklaracji skróconej i że nie zostały ujęte w takiej deklaracji, osoba, która wprowadziła towary lub która ponosiła odpowiedzialność za przewóz towarów na obszar celny Wspólnoty, składa niezwłocznie przywozową deklarację skróconą.

Jeżeli przedsiębiorca składa przywozową deklarację skróconą po upływie terminów przewidzianych w art. 184a, nie wyklucza to stosowania sankcji ustanowionych w prawie krajowym.

Sekcja 4

Analiza ryzyka

Artykuł 184d

1. Po otrzymaniu przywozowej deklaracji skróconej urząd celny wprowadzenia przeprowadza stosowną analizę ryzyka, przede wszystkim pod kątem bezpieczeństwa i ochrony, przed przybyciem towarów na obszar celny Wspólnoty. W przypadku gdy przywozową deklarację skróconą złożono w innym urzędzie celnym niż urząd celny wprowadzenia, a dane zostały udostępnione zgodnie z art. 36a ust. 2 oraz art. 36c ust. 1 akapit drugi Kodeksu, organy celne w urzędzie celnym wprowadzenia akceptują wyniki analizy ryzyka przeprowadzonej w innym urzędzie celnym albo uwzględniają te wyniki po przeprowadzeniu własnej analizy ryzyka.

2. Organy celne kończą przeprowadzanie analizy ryzyka przed przybyciem towarów, pod warunkiem zachowania odpowiedniego terminu ustanowionego w art. 184a.

Jednakże w przypadku towarów przewożonych środkami transportu, o których mowa w art. 184a ust. 1 lit. a), organy celne kończą przeprowadzanie analizy ryzyka w ciągu 24 godzin po otrzymaniu przywozowej deklaracji skróconej. W przypadku gdy analiza ta daje uzasadnione podstawy do stwierdzenia, że wprowadzenie towarów na obszar celny Wspólnoty rodziłoby tak poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa i ochrony Wspólnoty, iż wymagana jest natychmiastowa interwencja, organy celne informują osobę, która złożyła przywozową deklarację skróconą, oraz, jeżeli jest to inna osoba, osobę odpowiedzialną za przewóz towarów na obszar celny Wspólnoty, że towary nie powinny być ładowane. Powiadomienie następuje w ciągu

24 godzin po otrzymaniu przywozowej deklaracji skróconej.

3. W przypadku gdy na obszar celny Wspólnoty wprowadzane są towary nieujęte w przywozowej deklaracji skróconej, zgodnie z art. 181c lit. a)–i), analizę ryzyka przeprowadza się po przedstawieniu towarów, na podstawie zgłoszenia celnego obejmującego te towary.

4. Towary przedstawione organom celnym mogą zostać zwolnione w celu nadania im przeznaczenia celnego, gdy tylko zostanie przeprowadzona analiza ryzyka i jej wyniki pozwolą na takie zwolnienie.

Artykuł 184e

W przypadku gdy statek wodny lub powietrzny przybywa do więcej niż jednego portu wodnego lub, odpowiednio, portu lotniczego na obszarze celnym Wspólnoty, o ile przemieszcza się między tymi portami bez zatrzymywania się w innym porcie poza obszarem celnym Wspólnoty, przywozową deklarację skróconą składa się w pierwszym wspólnotowym porcie, w odniesieniu do wszystkich przewożonych towarów. Organy celne w tym pierwszym porcie wprowadzenia przeprowadzają analizę ryzyka pod kątem bezpieczeństwa i ochrony dotyczącą wszystkich przewożonych towarów. Dodatkową analizę ryzyka można przeprowadzić dla tych towarów w tym porcie, gdzie zostają rozładowane.

W przypadku rozpoznania ryzyka urząd celny pierwszego portu wprowadzenia, w zależności od poziomu zagrożenia, podejmuje działania zapobiegawcze w stosunku do przesyłek rozpoznanych jako stwarzające zagrożenie o tak poważnym charakterze, że wymagana jest natychmiastowa interwencja albo przekazuje wyniki analizy ryzyka do kolejnych portów.

W kolejnych portach obszaru celnego Wspólnoty przywozowa deklaracja skrócona jest wymagana wyłącznie dla towarów, które są rozładowywane w danym porcie. Terminu określonego w art. 184a ust. 1 i 2 nie stosuje się.

Artykuł 184f

W przypadku gdy towary są ładowane w porcie znajdującym się na obszarze celnym Wspólnoty w celu ich rozładowania w innym porcie wspólnotowym i są przewożone na statku wodnym przemieszczającym się między tymi portami bez zawijania do jakiegokolwiek portu znajdującego się poza obszarem celnym Wspólnoty, przywozowa deklaracja skrócona jest wymagana wyłącznie dla tych towarów w tym porcie wspólnotowym, w którym mają być rozładowane. Terminu określonego w art. 184a ust. 1 nie stosuje się.”;

12) w części I tytuł VI nagłówek rozdziału 3 otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ 2

Składowanie czasowe”;

13) artykuł 186 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 186

1. Towary przedstawione organom celnym zgodnie z art. 40 Kodeksu uznaje się za składowane czasowo, a organy celne zatrzymują przywózową deklarację skróconą w celu sprawdzenia, czy towarom, których ona dotyczy, zostanie nadane przeznaczenie celne. Dla celów art. 49 Kodeksu przywózową deklarację skróconą uznaje się za złożoną w dniu przedstawienia towarów.

2. Jeżeli, zgodnie z art. 36c Kodeksu, w urzędzie celnym wprowadzenia w charakterze przywózowej deklaracji skróconej zostaje złożone zgłoszenie celne, organy celne przyjmują zgłoszenie niezwłocznie po przedstawieniu towarów, a towary zostają bezpośrednio objęte zadeklarowaną procedurą celną zgodnie z warunkami określonymi dla tej procedury.

3. Dla celów ust. 1 i 2, jeżeli towary niewspółnotowe przemieszczane z urzędu celnego wyjścia w ramach procedury tranzytu są przedstawiane organom celnym w urzędzie celnym przeznaczenia na obszarze celnym Wspólnoty, zgłoszenie tranzytowe przeznaczone dla organów celnych w urzędzie przeznaczenia uznaje się za przywózową deklarację skróconą dla celów składowania czasowego.”;

14) w art. 187 „art. 44 ust. 2” zostaje zastąpiony „art. 36b ust. 3”;

15) dodaje się art. 187a w brzmieniu:

„Artykuł 187a

1. Organы celne mogą wyrazić zgodę na rewizję towarów zgodnie z art. 42 Kodeksu na ustny wniosek osoby, która na mocy przepisów celnych jest uprawniona do nadania towarom przeznaczenia celnego. Organы celne mogą jednakże uznać, biorąc pod uwagę okoliczności, że konieczny jest wniosek na piśmie.

2. Organы celne mogą wyrazić zgodę na pobranie próbek wyłącznie na pisemny wniosek osoby, o której mowa w ust. 1.

3. Pisemny wniosek, o którym mowa w ust. 1, można złożyć w formie papierowej lub za pomocą techniki przetwarzania danych. Wniosek musi być podpisany lub poświadczony przez zainteresowaną osobę i złożony właściwym organom celnym. Powinien on zawierać następujące dane:

a) nazwa i adres wnioskodawcy;

b) lokalizacja towarów;

c) odniesienie do jednego z następujących elementów:

i) przywózowej deklaracji skróconej;

ii) poprzedniej procedury celnej;

iii) środka transportu;

d) wszelkie pozostałe dane konieczne do ustalenia tożsamości towarów.

4. Organы celne informują osobę zainteresowaną o podjętej decyzji. Jeżeli wniosek dotyczy pobrania próbek, decyzja określa ilość towarów do pobrania.

5. Rewizję towarów oraz pobranie próbek należy przeprowadzić pod dozorem organów celnych, które określą procedury, jakie należy zastosować.

Osoba zainteresowana ponosi wszelkie ryzyko oraz koszty związane z rewizją, pobieraniem próbek oraz analizą towarów.

6. Pobrane próbki poddane są formalnościom, mającym na celu nadanie im przeznaczenia celnego. Jeżeli badanie próbek powoduje ich zniszczenie lub nieodwracalną utratę, nie powstaje dług celny.

Odpady i złom powstałe w wyniku badania powinny otrzymać przeznaczenie celne przewidziane dla towarów niewspółnotowych.”;

16) w części I tytuł VI nagłówek rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ 3

Przepisy szczególne dotyczące towarów przemieszczanych drogą morską i powietrzną”;

17) artykuł 201 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 201

1. Zgłoszenie celne należy złożyć w jednym z następujących urzędów celnych:

a) w urzędzie celnym właściwym dla miejsca, w którym towary zostały lub zostaną przedstawione organom celnym, zgodnie z przepisami celnymi;

b) w urzędzie celnym właściwym dla dozoru miejsca, gdzie eksporter ma siedzibę lub miejsca, gdzie towary są pakowane lub ładowane do transportu wywozowego, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 789, 790, 791 i 794.

Zgłoszenie celne można złożyć niezwłocznie po przedstawieniu towarów, lub udostępnieniu ich organom celnym w celu kontroli.

2. Organy celne mogą zezwolić na złożenie zgłoszenia celnego zanim zgłaszający jest w stanie przedstawić towary lub zanim udostępni je do kontroli w urzędzie celnym, w którym złożono zgłoszenie celne lub w innym urzędzie celnym lub miejscu wyznaczonym przez organy celne.

Organy celne mogą określić termin, w zależności od okoliczności, w którym towary mają zostać przedstawione lub udostępnione. Jeżeli towary nie zostaną przedstawione lub udostępnione w wyznaczonym terminie, zgłoszenie celne uznaje się za niezłożone.

Zgłoszenie celne można przyjąć wyłącznie po przedstawieniu danych towarów lub udostępnieniu ich do kontroli, zgodnie z wymogami organów celnych.”;

18) w art. 212 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jeżeli, zgodnie z art. 36c ust. 1 Kodeksu, zgłoszenie celne jest wykorzystywane w charakterze przywózowej deklaracji skróconej, zgłoszenie to powinno zawierać dodatkowo, oprócz danych wymaganych dla określonej procedury ustanowionych w załączniku 37, dane określone w załączniku 30A dla przywózowej deklaracji skróconej.”;

19) w art. 216 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jeżeli, zgodnie z art. 182b Kodeksu, dla towarów wyprawdzanych poza obszar celny Wspólnoty wymagane jest zgłoszenie celne, zgłoszenie to powinno zawierać dodatkowo, oprócz danych wymaganych dla określonej procedury ustanowionych w załączniku 37, dane określone w załączniku 30A dla wywózowej deklaracji skróconej.”;

20) w art. 251 ust. 2, lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) w przypadku innych towarów:

i) urząd celny wywozu został poinformowany zgodnie z art. 792a, że zgłoszone towary nie opuściły obszaru celnego Wspólnoty;

ii) po okresie 90 dni od dnia zwolnienia towarów do wywozu towary nie opuściły obszaru celnego Wspólnoty lub niemożliwe jest dostarczenie wystarczających dowodów dotyczących wywozu zgodnie z art. 792b ust. 2.”;

21) artykuł 254 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 254

Na wniosek zgłaszającego organy celne mogą przyjąć zgłoszenie o dopuszczeniu do swobodnego obrotu niezawierające wszystkich danych określonych w załączniku 37.

Jednakże zgłoszenie to zawiera przynajmniej dane określone w załączniku 30A dla zgłoszenia niekompletnego.”;

22) w art. 260 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Takie zgłoszenie uproszczone musi zawierać przynajmniej dane określone w załączniku 30A dla przywózowego zgłoszenia uproszczonego.”;

23) w art. 261 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Jeżeli zainteresowana osoba posiada świadectwo AEO, o którym mowa w art. 14a ust. 1 lit. a) i c), organy celne we wszystkich państwach członkowskich sprawdzają wyłącznie, czy upoważniony przedsiębiorca jedynie sporadycznie zgłasza towary w celu ich dopuszczenia do swobodnego obrotu. Pozostałe wymogi, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, uznaje się za spełnione.”;

24) w art. 262 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pozwolenie określone w art. 260 zawiera następujące dane:

- a) urząd lub urzędy celne właściwe dla przyjmowania zgłoszeń uproszczonych;
- b) towary, których dotyczy; oraz
- c) odniesienie do zabezpieczenia, które ma złożyć osoba zainteresowana w celu zabezpieczenia mogącego powstać długu celnego.

Pozwolenie to określa również formę i zawartość zgłoszeń uzupełniających oraz wyznacza terminy, w których muszą zostać one złożone wyznaczonym w tym celu organom celnym.”;

25) w art. 264 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Jeżeli zainteresowana osoba posiada świadectwo AEO, o którym mowa w art. 14a ust. 1 lit. a) i c), organy celne we wszystkich państwach członkowskich sprawdzają wyłącznie, czy upoważniony przedsiębiorca jedynie sporadycznie zgłasza towary w celu ich dopuszczenia do swobodnego obrotu. Pozostałe wymogi, o których mowa w ust. 1 i 2, uznaje się za spełnione.”;

26) w art. 266 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wpis do ewidencji, o którym mowa w ust. 1 lit. a), b) i c), może zostać zastąpiony przez jakąkolwiek inną formalność dającą podobne gwarancje wymagane przez organy celne. Wpis zawiera datę jego dokonania oraz przy-

najmniej dane niezbędne w przypadku zgłoszenia w ramach procedury w miejscu, określone w załączniku 30A.”;

27) w art. 268 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na wniosek zgłaszającego urząd celny objęcia może przyjąć zgłoszenie o objęciu procedurą składu celnego, które nie zawiera niektórych danych określonych w załączniku 37.

Jednakże zgłoszenie to zawiera przynajmniej dane określone w załączniku 30A dla zgłoszenia niekompletnego.”;

28) w art. 270 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Jeżeli zainteresowana osoba posiada świadectwo AEO, o którym mowa w art. 14a ust. 1 lit. a) i c), organy celne we wszystkich państwach członkowskich sprawdzają wyłącznie, czy upoważniony przedsiębiorca jedynie sporadycznie zgłasza towary do swobodnego obrotu. Pozostałe wymogi, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, uznaje się za spełnione.”;

29) artykuł 271 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 271

Pozwolenie określone w art. 269 ust. 1 określa szczególne zasady działania procedury, w tym urzędy celne objęcia procedurą.

Zgłoszenie uzupełniające nie musi być wymagane.”;

30) w art. 275 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na wniosek zgłaszającego urząd celny objęcia może przyjąć zgłoszenie o objęciu towarów gospodarczą procedurą celną, inną niż procedura uszlachetniania biernego lub składu celnego, które nie zawiera niektórych danych, określonych w załączniku 37, lub do których nie załączono niektórych dokumentów wymienionych w art. 220.

Jednakże zgłoszenie to zawiera przynajmniej dane określone w załączniku 30A dla zgłoszenia niekompletnego.”;

31) artykuł 279 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 279

1. Formalności, jakie muszą zostać spełnione w urzędzie celnym wywozu, przewidziane w art. 792, mogą zostać uproszczone zgodnie z treścią niniejszego rozdziału.

2. W odniesieniu do niniejszego rozdziału stosuje się art. 792 ust. 4, 792a, 792b, 793–793c oraz, tam gdzie stosowne, art. 796a–796e.”;

32) artykuły 280 i 281 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 280

1. Na wniosek zgłaszającego urząd celny może przyjąć zgłoszenie wywozowe, które nie zawiera niektórych danych, określonych w załączniku 37.

Jednakże zgłoszenie to zawiera przynajmniej dane określone w załączniku 30A dla zgłoszenia niekompletnego.

W przypadku gdy towary podlegają należnościami wywozowym lub są przedmiotem innych środków przewidzianych w ramach wspólnej polityki rolnej, zgłoszenie wywozowe zawiera wszystkie informacje wymagane dla właściwego zastosowania takich należności i środków.

2. Artykuły 255–259 stosuje się, z niezbędnymi zmianami, do zgłoszeń wywozowych.

Artykuł 281

1. W przypadku gdy zastosowanie ma art. 789, zgłoszenie uzupełniające może zostać złożone w urzędzie celnym właściwym dla siedziby eksportera.

2. Jeżeli podwykonawca posiada siedzibę w innym państwie członkowskim niż państwo, w którym znajduje się siedziba eksportera, ust. 1 stosuje się wyłącznie w przypadku, gdy wymagane dane są wymieniane drogą elektroniczną zgodnie z art. 4 lit. d).

3. Wywozowe zgłoszenie niekompletne wskazuje urząd celny, w którym złożone zostanie zgłoszenie uzupełniające. Urząd celny, w którym zostało złożone wywozowe zgłoszenie niekompletne, przesyła dane z tego zgłoszenia do

urzędu celnego, w którym składane ma być zgłoszenie uzupełniające, zgodnie z ust. 1.

4. W przypadkach określonych w ust. 2 urząd celny, w którym zostało złożone zgłoszenie uzupełniające, bezzwłocznie przesyła dane ze zgłoszenia uzupełniającego do urzędu celnego, w którym złożono wywozowe zgłoszenie niekompletne.”;

33) w art. 282 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zgłoszenie uproszczone zawiera przynajmniej dane określone dla zgłoszenia uproszczonego w załączniku 30A.

Artykuły 255–259 stosuje się z niezbędnymi zmianami.”;

34) artykuł 285 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 285

1. Upoważniony eksporter przed wyprowadzeniem towarów z miejsc określonych w art. 283 zobowiązany jest dopełnić następujących obowiązków:

a) należyce powiadomić urząd celny wywozu o takim wyprowadzeniu poprzez złożenie wywozowego zgłoszenia uproszczonego, o którym mowa w art. 282;

b) udostępnić organom celnym wszystkie dokumenty, których przedstawienie może być wymagane dla zastosowania przepisów regulujących wywóz towarów.

2. Upoważniony eksporter może złożyć kompletne zgłoszenie wywozowe zamiast zgłoszenia uproszczonego. W takim przypadku odstępuje się od wymogu złożenia zgłoszenia uzupełniającego określonego w art. 76 ust. 2 Kodeksu.”;

35) dodaje się art. 285a w brzmieniu:

„Artykuł 285a

1. Organy celne mogą zwolnić upoważnionego eksportera z obowiązku złożenia zgłoszenia uproszczonego w urzędzie celnym wywozu dla każdego wyprowadzenia towarów. Powyższego zwolnienia udziela się wyłącznie pod warunkiem spełnienia przez upoważnionego eksportera następujących warunków:

a) upoważniony eksporter powiadamia urząd celny wywozu o każdym wyprawieniu w sposób oraz w formie określonej przez ten urząd;

b) upoważniony eksporter dostarczy lub udostępni organom celnym wszystkie informacje, które uznają one za niezbędne do przeprowadzenia skutecznej analizy ryzyka poprzedzającej wyprawienie towarów z miejsc, o których mowa w art. 283;

c) upoważniony eksporter wpisuje dane towary do swojej ewidencji.

Wpis, o którym mowa w lit. c), może zostać zastąpiony przez jakąkolwiek inną formalność wymaganą przez organy celne, dającą podobne gwarancje. Wpis ten zawiera datę jego dokonania oraz dane niezbędne do ustalenia tożsamości towarów.

2. W pewnych szczególnych okolicznościach, ze względu na rodzaj towarów oraz szybkość obrotu w wywozie, organy celne mogą, do dnia 30 czerwca 2009 r., zwolnić upoważnionego eksportera z wymogów określonych w ust. 1 lit. a) i b), pod warunkiem że dostarczy on do danego urzędu celnego wywozu wszystkie informacje, które urząd uzna za niezbędne do tego, aby umożliwić mu wykonywanie prawa do zbadania towarów, jeżeli zajdzie taka potrzeba, przed ich wyprawieniem.

W takim przypadku wpisanie towarów do ewidencji upoważnionego eksportera jest równoznaczne z ich zwolnieniem.”;

36) dodaje się art. 285b w brzmieniu:

„Artykuł 285b

1. Informacja, o której mowa w art. 285a ust. 1 lit. a), jest przekazywana urzędowi celnemu wywozu w terminie określonym zgodnie z art. 592b i 592c.

2. Wpis do ewidencji, o którym mowa w art. 285a ust. 1 lit. c), zawiera dane określone w załączniku 30A dla procedury w miejscu.

3. Organy celne zapewniają spełnienie wymagań art. 796a do 796e.”;

37) w art. 286 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Przed wyprawieniem towarów upoważniony eksporter zobowiązany jest spełnić następujące wymagania:

a) przeprowadzić procedury określone w art. 285 lub 285a;

b) umieścić na dokumencie towarzyszącym lub innym zastępującym go środku następujące dane:

i) odniesienie do wpisu w jego ewidencji;

ii) datę dokonania wpisu, o którym mowa w podpunkcie i);

iii) numer pozwolenia;

iv) nazwę urzędu celnego, który udzielił pozwolenia.”;

38) w art. 287 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pozwolenie określone w art. 283 ustanawia szczególne zasady działania procedury, a w szczególności określa:

a) towary, których dotyczy;

b) sposób wypełnienia warunków określonych w art. 285a ust. 1;

c) sposób i termin zwolnienia towarów;

d) zawartość każdego dokumentu towarzyszącego lub zastępującego go środka, jak również sposób walidacji tego środka;

e) procedurę przedstawienia zgłoszenia uzupełniającego i termin, w jakim musi zostać ono złożone.

Jeżeli zastosowanie mają art. 796a do 796e, zwolnienie, o którym mowa w lit. c), jest udzielane zgodnie z art. 796b.”;

39) w art. 288 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dokument lub środek określony w ust. 1 zawiera przynajmniej dane określone w załączniku 30A dotyczące procedury, która ma zostać zastosowana. Dokumentowi temu lub środkowi towarzyszy wniosek o wywóz.

Organy celne mogą zezwolić, aby wniosek ten został zastąpiony wnioskiem całościowym, pod warunkiem że przedsiębiorca dostarczy organom celnym wszystkie informacje, które uznają one za niezbędne do wykonania skutecznej analizy ryzyka oraz rewizji towarów. Wniosek całościowy obejmuje operacje wywozowe, które zostaną zrealizowane w danym okresie. Na dokumencie lub środku wykorzystanym w odniesieniu do wywozu zgłaszający umieszcza odniesienie do pozwolenia.”;

40) w art. 289 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jednakże zgłaszający udostępni organom celnym informacje niezbędne do przeprowadzenia skutecznej analizy ryzyka oraz rewizji towarów przed ich wyprowadzeniem.”;

41) w art. 313b dodaje się ustęp 3a w następującym brzmieniu:

„3a. Jeżeli przedsiębiorstwo żeglugowe posiada świadectwo AEO, o którym mowa w art. 14a ust. 1 lit. a) i c), organy celne zainteresowanych państw członkowskich sprawdzą wyłącznie, czy spełniane są wymagania określone w ust. 3 lit. c) i d) niniejszego artykułu. Wszystkie pozostałe wymagania, o których mowa w niniejszym artykule, uznaje się za spełnione.”;

42) artykuł 367 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 367

Przepisów niniejszej podsekcji nie stosuje się do procedur uproszczonych właściwych dla rodzajów transportu, o których mowa w art. 372 ust. 1 lit. g).”;

43) skreśla się art. 368;

44) w art. 373 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Jeżeli zainteresowana osoba posiada świadectwo AEO, o którym mowa w art. 14a ust. 1 lit. a) i c), wyma-

gania określone w ust. 1 lit. c) i ust. 2 lit. b) tego artykułu uznaje się za spełnione.”;

45) w art. 454a dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Jeżeli zainteresowana osoba posiada świadectwo AEO, o którym mowa w art. 14a ust. 1 lit. a) i c), wymagania określone w ust. 2 lit. c) tego artykułu oraz w art. 373 ust. 2 lit. b) uznaje się za spełnione.”;

46) w części II nagłówek tytułu IV otrzymuje brzmienie:

„PRZEPISY WYKONAWCZE DOTYCZĄCE WYWOZU”;

47) w części II tytuł IV dodaje się rozdział 1 w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 1

Przepisy ogólne dotyczące zgłoszeń celnych

Artykuł 592a

Artykułów 592b–592f nie stosuje się do następujących towarów:

- a) energii elektrycznej;
- b) towarów wywożonych rurociągami;
- c) listów, kart pocztowych, druków, w tym przekazywanych za pośrednictwem nośnika elektronicznego;
- d) towarów przemieszczanych na podstawie Światowej Konwencji Pocztowej;
- e) towarów objętych zgłoszeniami celnymi sporządzanymi w innej formie zgodnie z art. 231 i 233;
- f) towarów znajdujących się w bagażu osobistym podróżnych;
- g) towarów, w przypadku których dozwolone jest zgłoszenie ustne zgodnie z art. 226, 227 i 229 ust. 2;
- h) towarów objętych karnetami ATA i CPD;

- i) towarów przemieszczanych z zastosowaniem formularza 302 przewidzianego w ramach Umowy między Państwami-Stronami Traktatu Północnoatlantyckiego dotyczącej statusu ich sił zbrojnych, sporządzonej w Londynie w dniu 19 czerwca 1951 r.;
- j) towarów przewożonych na pokładzie statków regularnej linii żeglugowej, posiadającej świadectwo pozwolenia zgodnie z art. 313b.

Artykuł 592b

1. Jeżeli towary opuszczające obszar celny Wspólnoty objęte są zgłoszeniem celnym, takie zgłoszenie składa się we właściwym urzędzie celnym z zachowaniem następujących terminów:

- a) w przypadku transportu morskiego:
 - i) dla przesyłek kontenerowych, innych niż gdy zastosowanie znajduje ppkt iii) lub iv), przynajmniej 24 godziny przed załadowaniem towarów na statek wodny, na którym mają opuścić obszar celny Wspólnoty;
 - ii) dla przesyłek masowych/luzem, przynajmniej cztery godziny przed opuszczeniem portu na obszarze celnym Wspólnoty;
 - iii) dla przewozów pomiędzy obszarem celnym Wspólnoty z wyjątkiem francuskich departamentów zamorskich, Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich, a Grenlandią, Wyspami Owczymi, Ceutą, Melillą, Norwegią, Islandią lub portami Morza Bałtyckiego, Morza Północnego, Morza Czarne, Morza Śródziemnego lub wszystkimi portami Maroka; przynajmniej dwie godziny przed opuszczeniem portu znajdującego się na obszarze celnym Wspólnoty;
 - iv) dla przewozów w przypadkach innych, niż ujęte w ppkt iii), pomiędzy francuskimi departamentami zamorskimi, Azorami, Maderą i Wyspami Kanaryjskimi a terytoriami znajdującymi się poza obszarem celnym Wspólnoty, jeżeli podróż nie przekracza 24 godzin; przynajmniej dwie godziny przed opuszczeniem portu znajdującego się na obszarze celnym Wspólnoty;

- b) w przypadku transportu lotniczego przynajmniej 30 minut przed opuszczeniem portu lotniczego na obszarze celnym Wspólnoty;

- c) w przypadku transportu kolejowego i żeglugi śródlądowej przynajmniej dwie godziny przed opuszczeniem urzędu celnego wyprowadzenia;
- d) w przypadku transportu drogowego przynajmniej godzinę przed opuszczeniem urzędu celnego wyprowadzenia;
- e) w przypadku dostawy części zapasowych i części służących do naprawy, przeznaczonych do umieszczenia na statkach wodnych i powietrznych w celu ich naprawy i konserwacji, dostaw paliw silnikowych, smarów i gazu koniecznych do funkcjonowania maszyn i urządzeń używanych na pokładzie statków wodnych lub powietrznych, żywności przeznaczonej do konsumpcji na pokładzie statków wodnych lub powietrznych, przynajmniej 15 minut przed opuszczeniem przez te środki transportu portu lub portu lotniczego znajdującego się na obszarze celnym Wspólnoty;
- f) w przypadkach zastosowania rozporządzenia (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r., zgodnie z przepisami tego rozporządzenia.

2. Jeżeli zgłoszenie celne nie zostaje złożone przy pomocy techniki przetwarzania danych, termin określony w ust. 1 lit. a) ppkt iii) i iv), lit. b), c), d) i e) wynosi przynajmniej cztery godziny.

3. Jeżeli system teleinformatyczny organów celnych tymczasowo nie funkcjonuje, terminy, o których mowa w ust. 1, mają nadal zastosowanie.

Artykuł 592c

1. W przypadku transportu kombinowanego, gdy towary są przeładowywane z jednego środka transportu na drugi w celu przewozu poza obszar celny Wspólnoty, termin złożenia zgłoszenia celnego musi być zgodny z terminem przewidzianym dla środka transportu opuszczającego obszar celny Wspólnoty, zgodnie z art. 592b.

2. W przypadku transportu kombinowanego, gdy aktywny środek transportu przekraczający granicę przewozi jedynie inny aktywny środek transportu, termin złożenia zgłoszenia celnego odpowiada terminowi przewidzianemu dla aktywnego środka transportu przekraczającego granicę, zgodnie z art. 592b.

Artykuł 592d

1. Terminy określone w art. 592b i 592c nie mają zastosowania, jeżeli na mocy umów międzynarodowych między Wspólnotą a krajami trzecimi obowiązują inne terminy wymiany danych ze zgłoszenia celnego.

2. Terminy te nie mogą być krótsze niż termin wymagany do zakończenia analizy ryzyka zanim towary opuszczą obszar celny Wspólnoty.

Artykuł 592e

1. Po otrzymaniu zgłoszenia celnego właściwy urząd celny przeprowadza stosowną analizę ryzyka i kontrole celne zanim zwolni towary do wywozu.

2. Towary można zwolnić niezwłocznie po przeprowadzeniu analizy ryzyka.

Artykuł 592f

1. W przypadku stwierdzenia, że przedstawione towary nie są objęte zgłoszeniem celnym zawierającym dane wymagane dla wywozowej deklaracji skróconej, osoba, która wyprowadza towary poza obszar celny Wspólnoty lub przejmuje odpowiedzialność za przewóz tych towarów, bezzwłocznie składa zgłoszenie celne lub wywozową deklarację skróconą.

2. Złożenie przez zgłaszającego zgłoszenia celnego po terminach określonych w art. 592b i 592c nie wyklucza zastosowania sankcji określonych w przepisach krajowych.

Artykuł 592g

Jeżeli towary, dla których nie składa się zgłoszenia celnego zgodnie z art. 592a lit. d)–j) w terminach określonych w art. 592b i 592c, zostają wyprowadzone z obszar celny Wspólnoty, analizę ryzyka przeprowadza się po przedstawieniu towarów, na podstawie zgłoszenia celnego, które ich dotyczy.”;

48) w części II tytuł IV nagłówek rozdziału 1 otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ 2

Wywóz ostateczny”;

49) w części II tytuł IV rozdział 2 dodaje się artykuł 787 w brzmieniu:

„Artykuł 787

1. Zgłoszenia wywozowe są zgodne z przepisami dotyczącymi struktury i danymi określonymi w niniejszym rozdziale, art. 279–289, załączniku 37 i załączniku 30A. Składa się je we właściwym urzędzie celnym przy pomocy techniki przetwarzania danych.

2. Organy celne przyjmują zgłoszenia wywozowe w formie papierowej odpowiadającej wzorowi określonemu w załącznikach 31–34, zawierające przynajmniej dane określone w załączniku 37 i załączniku 30A dla procedury wywozu, w przypadku gdy:

a) nie funkcjonuje system teleinformatyczny organów celnych;

b) nie funkcjonuje system teleinformatyczny osoby składającej zgłoszenie wywozowe.

3. Organy celne ustalają, w porozumieniu między sobą, tryb postępowania w przypadkach określonych w ust. 2 lit. a).

4. Stosowanie zgłoszenia wywozowego w formie papierowej, w przypadku, o którym mowa w ust. 2 lit. b), wymaga zgody organu celnego.

5. W przypadku towarów wywożonych przez podróżnych, którzy nie posiadają bezpośredniego dostępu do systemu teleinformatycznego organów celnych i tym samym nie mają możliwości złożenia w urzędzie celnym wywozu zgłoszenia wywozowego z wykorzystaniem techniki przetwarzania danych, organy celne zezwalają podróżnemu na zastosowanie zgłoszenia celnego w formie papierowej zgodnie ze wzorem określonym w załącznikach 31–34 i zawierającego przynajmniej dane określone w załączniku 37 i załączniku 30A dla procedury wywozu.

6. W przypadkach określonych w ust. 4 i 5 niniejszego artykułu organy celne zapewniają, że spełnione są wymagania art. 796a–796e.”;

50) w art. 791 skreśla się ust. 2;

51) artykuł 792 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 792

1. Bez uszczerbku dla art. 207, jeżeli zgłoszenie wywozowe sporządzane jest w formie jednolitego dokumentu administracyjnego, należy wykorzystać egzemplarze 1, 2 i 3 tego dokumentu. Urząd celny, w którym złożone zostało zgłoszenie wywozowe, opatruje pieczęcią pole A i, ewentualnie, wypełnia pole D.

W przypadku zwolnienia towarów ten urząd celny zachowuje egzemplarz 1, przesyła egzemplarz 2 do urzędu statystycznego państwa członkowskiego urzędu celnego wywozu i, w przypadku gdy nie stosuje się art. 796a–796e, zwraca egzemplarz 3 osobie zainteresowanej.

2. Jeżeli zgłoszenie wywozowe jest przetwarzane w urzędzie celnym wywozu z wykorzystaniem techniki przetwarzania danych, egzemplarz 3 jednolitego dokumentu administracyjnego może być zastąpiony dokumentem towarzyszącym wydrukowanym z systemu teleinformatycznego organu celnego. Dokument ten zawiera przynajmniej dane wymagane dla wywozowego dokumentu towarzyszącego, o którym mowa w art. 796a.

Organy celne mogą upoważnić zgłaszającego do wydrukowania dokumentu towarzyszącego z jego systemu teleinformatycznego.

3. Jeżeli całą operację wywozu przeprowadza się na terytorium jednego państwa członkowskiego, to państwo członkowskie może uchylić wymóg stosowania egzemplarza 3 jednolitego dokumentu administracyjnego lub wywozowego dokumentu towarzyszącego, pod warunkiem spełnienia wymogów określonych w art. 182b ust. 2 Kodeksu.

4. Bez uszczerbku dla art. 796a–796e, jeżeli i przepisy celne przewidują użycie innego dokumentu zamiast egzemplarza 3 jednolitego dokumentu administracyjnego, przepisy niniejszego rozdziału stosuje się, z niezbędnymi zmianami, do tego innego dokumentu.”;

52) dodaje się art. 792a i 792b w brzmieniu:

„Artykuł 792a

1. Jeżeli towary zwolnione do wywozu nie opuszczają obszaru celnego Wspólnoty, eksporter lub zgłaszający

bezwzględnie informuje o tym urząd celny wywozu. W odpowiednich przypadkach egzemplarz 3 jednolitego dokumentu administracyjnego zwraca się do tego urzędu. Urząd celny wywozu unieważnia zgłoszenie wywozowe.

2. Jeżeli, w przypadkach określonych w art. 793a ust. 6 lub art. 793b, zmiana umowy przewozu powoduje zakończenie na obszarze celnym Wspólnoty czynności przewozu, która powinna zakończyć się poza tym obszarem, zainteresowane przedsiębiorstwa lub organy mogą przystąpić do realizacji zmienionej umowy tylko za zgodą urzędu celnego, o którym mowa w art. 793 ust. 2 akapit drugi lit. b), lub, w przypadku tranzytu, urzędu wyjścia. Egzemplarz 3 zgłoszenia wywozowego jest zwracany urzędowi celnemu wywozu, a zgłoszenie celne jest unieważniane przez ten urząd.

Artykuł 792b

1. Urząd celny wywozu może zażądać od eksportera lub zgłaszającego przedstawienia dowodów, że towary opuściły obszar celnego Wspólnoty.

2. Zgłoszenie wywozowe unieważnia się, jeżeli w ciągu 90 dni od daty zwolnienia towarów do wywozu nie opuściły one obszaru celnego Wspólnoty albo nie został przedłożony wystarczający dowód takiego wywozu. Urząd celny wywozu odpowiednio informuje eksportera lub zgłaszającego.”;

53) artykuł 793 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 793

1. Egzemplarz 3 jednolitego dokumentu administracyjnego lub dokumentu towarzyszącego, o którym mowa w art. 792 ust. 2, przedstawiany jest, wraz z towarami zwolnionymi do wywozu, organom celnym w urzędzie celnym wywozu.

2. Urząd celny wywozu oznacza ostatni urząd celny zanim towary opuszczą obszar celnego Wspólnoty.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, urząd celny wywozu oznacza:

a) w przypadku towarów wywożonych rurociągami i w przypadku energii elektrycznej – urząd wyznaczony przez państwo członkowskie, w którym znajduje się siedziba eksportera;

b) urząd celny właściwy dla miejsca, w którym towary są przejmowane w ramach jednolitej umowy przewozu w celu transportu z obszaru celnego Wspólnoty przez towarzystwa kolejowe, organy pocztowe, towarzystwa lotnicze lub przedsiębiorstwa żeglugowe, o ile spełnione są następujące warunki:

i) towary te opuszczają obszar celny Wspólnoty koleją, pocztą, drogą powietrzną lub morską;

ii) zgłaszający lub jego przedstawiciel wystąpi o przeprowadzenie w tymże urzędzie formalności, o których mowa w art. 793a ust. 2 lub art. 796e ust. 1.”;

54) dodaje się art. 793a, 793b i 793c w brzmieniu:

„Artykuł 793a

1. Zanim towary opuszczą obszar celny Wspólnoty urząd celny wyprowadzenia przeprowadza odpowiednie kontrole wynikające z analizy ryzyka, upewniając się przede wszystkim, czy przedstawione towary są zgodne z towarami zgłoszonymi. Urząd celny wyprowadzenia nadzoruje fizyczne wyprowadzenie towarów.

Jeżeli zgłoszenie celne złożono w innym urzędzie, niż urząd celny wyprowadzenia, a dane zostały przekazane zgodnie z art. 182b ust. 2 Kodeksu, urząd celny wyprowadzenia może uwzględnić wyniki każdej kontroli przeprowadzonej przez inny urząd.

2. Jeżeli zgłaszający umieści w polu 44 adnotację »RET-EXP« lub kod 30400 albo w inny sposób zgłosi życzenie zwrotu egzemplarza 3, urząd celny wyprowadzenia potwierdza fizyczne wyprowadzenie towarów na odwrocie tego egzemplarza i przekazuje go osobie, która przedstawiła towar, lub wymienionemu w tym egzemplarzu pośrednikowi, posiadającemu siedzibę na terenie właściwości miejscowej urzędu celnego wyprowadzenia, w celu zwrócenia tego egzemplarza zgłaszającemu.

Potwierdzenia dokonuje się poprzez umieszczenie pieczęci z nazwą urzędu celnego wyprowadzenia oraz wpisanie daty wyprowadzenia towarów.

3. W przypadku wysyłki partiami przez ten sam urząd celny wyprowadzenia potwierdzenia dokonuje się tylko dla towarów faktycznie wywiezionych.

W przypadku wysyłki partiami przez kilka różnych urzędów celnych wyprowadzenia urząd celny wywozu lub urząd celny wyprowadzenia, w którym został przedstawiony oryginał egzemplarza 3, poświadczają, po przedstawieniu należycie uzasadnionego wniosku, kopię egzemplarza 3 dla każdej partii danych towarów, w celu przedstawienia go w innym urzędzie celnym wyprowadzenia.

W przypadkach określonych w akapicie pierwszym i drugim na oryginale egzemplarza 3 dokonuje się odpowiednich adnotacji.

4. Jeżeli cała operacja wywozowa przeprowadzana jest na obszarze jednego państwa członkowskiego, to państwo członkowskie może przewidzieć niepotwierdzanie egzemplarza 3. W takim przypadku egzemplarz ten nie jest zwracany zgłaszającemu.

5. Jeżeli urząd celny wyprowadzenia stwierdza braki towaru, odnotowuje to na przedstawionym egzemplarzu zgłoszenia wywozowego i powiadamia urząd celny wywozu.

Jeżeli urząd celny wyprowadzenia stwierdza nadwyżkę towarów, odmawia wyprowadzenia tych towarów do czasu spełnienia formalności wywozowych.

Jeżeli urząd celny wyprowadzenia stwierdza różnicę w rodzaju towarów, odmawia wyprowadzenia tych towarów do czasu spełnienia formalności wywozowych i informuje urząd celny wywozu.

6. W przypadkach określonych w art. 793 ust. 2 akapit drugi lit. b) urząd celny wyprowadzenia potwierdza egzemplarz 3 zgłoszenia wywozowego zgodnie z art. 793a ust. 2, po opatrzeniu dokumentu przewozowego adnotacją »Export« i swoją pieczęcią. Na egzemplarzu 3 zgłoszenia wywozowego umieszcza się odniesienie do dokumentu przewozowego, zaś na dokumencie przewozowym – odniesienie do egzemplarza 3.

Jeżeli operatorzy regularnych linii żeglugowych, transportu bezpośredniego lub bezpośrednich lotów do miejsc przeznaczenia poza obszarem celnym Wspólnoty są w stanie zagwarantować prawidłowy przebieg tych operacji, umieszczenie adnotacji »Export« i pieczęci na dokumencie przewozowym nie jest wymagane.

Artykuł 793b

1. W przypadku towarów wyprowadzanych z obszaru celnego Wspólnoty lub wysyłanych do urzędu celnego wyprowadzenia z zastosowaniem procedury tranzytu urząd celny wyjścia poświadcza egzemplarz 3, zgodnie z art. 793a ust. 2, i zwraca go osobie wymienionej w tym artykule.

Jeżeli wymagany jest dokument towarzyszący, jest on również potwierdzany poprzez umieszczenie adnotacji »Export«. Na egzemplarzu 3 zgłoszenia wywozowego umieszcza się odniesienie do tego dokumentu towarzyszącego, a na dokumencie towarzyszącym – odniesienie do egzemplarza 3.

Akapity pierwszy i drugi niniejszego artykułu nie mają zastosowania w przypadku zwolnienia z obowiązku przedstawienia towarów w urzędzie celnym wyjścia zgodnie z art. 419 ust. 4 i 7 oraz art. 434 ust. 6 i 9.

2. Potwierdzenie oraz zwrot egzemplarza 3, o którym mowa w pierwszym akapicie ust. 1 niniejszego artykułu, dotyczy także towarów zwolnionych do wywozu, nieobjętych procedurą tranzytu, które wysyłane są do urzędu celnego wyprowadzenia i objęte jednolitym manifestem wykorzystywanym jako zgłoszenie tranzytowe zgodnie z art. 445 lub art. 448 oraz oznaczone zgodnie z art. 445 ust. 3 lit. e) lub art. 448 ust. 3 lit. e).

3. Urząd celny wyprowadzenia nadzoruje fizyczne wyprowadzenie towarów.

Artykuł 793c

1. Jeżeli towary, w stosunku do których zawieszony jest podatek akcyzowy, wyprowadzane są poza obszar celny Wspólnoty na podstawie administracyjnego dokumentu towarzyszącego zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2719/92, urząd celny wywozu potwierdza egzemplarz 3 zgłoszenia wywozowego zgodnie z art. 793a ust. 2 i zwraca go zgłaszającemu po umieszczeniu adnotacji »Export« oraz przystawieniu pieczęci na wszystkich egzemplarzach towarzyszącego dokumentu administracyjnego, zgodnie z tym artykułem.

Na egzemplarzu 3 zgłoszenia wywozowego umieszcza się odniesienie do administracyjnego dokumentu towarzyszącego, a na administracyjnym dokumencie towarzyszącym – odniesienie do egzemplarza 3 zgłoszenia wywozowego.

2. Urząd celny wyprowadzenia nadzoruje fizyczne wyprowadzenie towarów oraz odsyła egzemplarz administracyjnego dokumentu towarzyszącego zgodnie z art. 19 ust. 4 dyrektywy Rady 92/12/EWG.

W przypadkach określonych w art. 793a ust. 5 urząd celny wyprowadzenia umieszcza odpowiednią adnotację na administracyjnym dokumencie towarzyszącym.”;

55) artykuł 795 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 795

1. Jeżeli towary opuściły obszar celny Wspólnoty bez zgłoszenia wywozowego, to zgłoszenie takie składane jest z mocą wsteczną przez eksportera w urzędzie celnym właściwym dla miejsca, w którym eksporter ma swoją siedzibę.

Stosuje się art. 790.

Przyjęcie takiego zgłoszenia przez organy celne uzależnione jest od przedstawienia przez eksportera jednego z poniższych:

- a) odniesienia do wywozowej deklaracji skróconej;
- b) wystarczającego dowodu dotyczącego rodzaju i ilości danych towarów oraz okoliczności, w jakich towary te opuściły obszar celny Wspólnoty.

Na wniosek zgłaszającego urząd ten potwierdza wyprowadzenie towarów zgodnie z art. 793a ust. 2 lub art. 796c ust. 1.

2. Przyjęcie zgłoszenia wywozowego przez organy celne z mocą wsteczną nie stanowi przeszkody dla stosowania jednego z poniższych:

- a) sankcji określonych w przepisach krajowych;
- b) konsekwencji wynikających z przepisów dotyczących wspólnej polityki rolnej lub handlowej.”;

56) skreśla się art. 796;

57) w części 2 tytuł IV dodaje się rozdział 3 w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 3

Wymiana danych wywozowych między organami celnymi z wykorzystaniem technologii informatycznej i sieci komputerowych

Artykuł 796a

1. Urząd celny wywozu zezwala na zwolnienie towarów poprzez wydanie zgłaszającemu wywozowego dokumentu towarzyszącego. Wywozowy dokument towarzyszący jest zgodny ze wzorem oraz wyjaśnieniami określonymi w załączniku 45c.

2. W przypadku gdy przesyłka wywozowa obejmuje więcej niż jedną pozycję towarową, do wywozowego dokumentu towarzyszącego dołączany jest wykaz pozycji zgodny ze wzorem oraz wyjaśnieniami określonymi w załączniku 45d. Stanowi on integralną część wywozowego dokumentu towarzyszącego.

3. Za zgodą organu celnego wywozowy dokument towarzyszący może zostać wydrukowany z systemu teleinformatycznego zgłaszającego.

Artykuł 796b

1. Z chwilą zwolnienia towarów urząd celny wywozu przekazuje dane dotyczące operacji wywozowej deklarowanemu urzędowi celnemu wyprowadzenia przy pomocy »Komunikatu informującego wyprzedzająco o przybyciu przesyłki«. Komunikat zawiera dane ze zgłoszenia wywozowego, odpowiednio uzupełnione przez organy celne.

2. W przypadku gdy towary mają być przewożone do więcej niż jednego urzędu celnego wyprowadzenia jako więcej niż jedna przesyłka, każda pojedyncza przesyłka zostaje objęta odrębnym »Komunikatem informującym wyprzedzająco o przybyciu przesyłki« oraz odrębnym wywozowym dokumentem towarzyszącym.

Artykuł 796c

Organy celne mogą zażądać, aby powiadomiono je drogą elektroniczną o przybyciu towarów do urzędu celnego wyprowadzenia. W takim przypadku wywozowy dokument towarzyszący nie musi być fizycznie przedstawiany organom celnym, lecz pozostaje u zgłaszającego.

Powiadomienie musi zawierać numer ewidencyjny operacji wywozowej, o którym mowa w załączniku 45c.

Artykuł 796d

1. Urząd celny wyprowadzenia stwierdza, czy przedstawione towary odpowiadają towarom zgłoszonym.

Rewizja towarów jest przeprowadzana przez urząd celny wyprowadzenia z wykorzystaniem, jako podstawy takiej rewizji, »Komunikatu informującego wyprzedzająco o przybyciu przesyłki« otrzymanego z urzędu celnego wywozu.

Urząd celny wyprowadzenia nadzoruje fizyczne wyprowadzenie towarów z obszaru celnego Wspólnoty.

2. Urząd celny wyprowadzenia przesyła »Wyniki kontroli w urzędzie wyprowadzenia« do urzędu celnego wywozu najpóźniej w dniu roboczym następującym po dniu, w którym towary opuściły obszar celnego Wspólnoty. W przypadkach uzasadnionych szczególnymi okolicznościami urząd celny wyprowadzenia może przesłać komunikat w późniejszym terminie.

3. W przypadku wywozu partiami, jeżeli i towary objęte jednym »Komunikatem informującym wyprzedzająco o przybyciu przesyłki« przewożone są do urzędu celnego wyprowadzenia jako jedna przesyłka, a następnie opuszczają obszar celnego Wspólnoty przez ten urząd celny wyprowadzenia jako dwie lub więcej przesyłek, urząd celny wyprowadzenia nadzoruje fizyczne wyprowadzenie towarów oraz wysyła komunikat »Wyniki kontroli w urzędzie wyprowadzenia« dopiero, gdy wszystkie towary opuściły obszar celnego Wspólnoty.

W wyjątkowych okolicznościach, jeżeli towary objęte jednym »Komunikatem informującym wyprzedzająco o przybyciu przesyłki« przewożone są do urzędu celnego wyprowadzenia jako jedna przesyłka, a następnie opuszczają obszar celnego Wspólnoty jako dwie lub więcej przesyłek przez więcej niż jeden urząd celny wyprowadzenia, urząd celny wyprowadzenia, w którym towary zostały przedstawione po raz pierwszy, po otrzymaniu należycie uzasadnionego wniosku poświadcza kopię wywozowego dokumentu towarzyszącego dla każdej partii towarów.

Organ celny dokonuje takiego poświadczenia wyłącznie, jeżeli dane zawarte w wywozowym dokumencie towarzyszącym odpowiadają danym zawartym w »Komunikacie informującym wyprzedzająco o przybyciu przesyłki«.

Odpowiedni egzemplarz wywozowego dokumentu towarzyszącego jest przedstawiany wraz z towarami we właściwym urzędzie celnym wyprowadzenia. Każdy urząd celny wyprowadzenia potwierdza egzemplarz wywozowego dokumentu towarzyszącego zgodnie z art. 793a ust. 2 i zwraca go urzędowi celnemu wyprowadzenia, w którym przesyłka została przedstawiona po raz pierwszy. Urząd ten wysyła komunikat »Wyniki kontroli w urzędzie wyprowadzenia« dopiero, gdy wszystkie towary opuszczają obszar celnego Wspólnoty.

Artykuł 796e

1. Urząd celny wywozu po otrzymaniu komunikatu »Wyniki kontroli w urzędzie wyprowadzenia«, o którym mowa w art. 796d ust. 2, potwierdza fizyczne wyprowadzenie towarów, przesyłając zgłaszającemu komunikat »Potwierdzenie wywozu« lub informując go w innej, określonej w tym celu przez ten urząd formie.

2. Jeżeli eksporter lub zgłaszający powiadomi urząd celny wywozu zgodnie z art. 792a, że towary zwolnione do wywozu nie opuściły i nie opuszczają obszaru celnego Wspólnoty, lub, w przypadku gdy zgłoszenie ma zostać unieważnione zgodnie z art. 792b ust. 2, urząd celny wywozu unieważnia niezwłocznie zgłoszenie wywozowe i informuje deklarowany urząd celny wyprowadzenia o unieważnieniu zgłoszenia za pomocą komunikatu »Unieważnienie wywozu«;

58) w części II tytuł IV nagłówek rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ 4

Czasowy wywóz przy użyciu karnetu ATA”;

59) w art. 806 dodaje się lit. h) w brzmieniu:

„h) dodatkowe dane wymagane dla wywozowej deklaracji skróconej, określone w załączniku 30A, o ile są wymagane zgodnie z art. 182c Kodeksu.”;

60) skreśla się art. 811 i 814;

61) w części II tytuł V rozdział 2 dodaje się przed art. 841 nagłówek w brzmieniu:

„Sekcja 1

Powrotny wywóz”;

62) artykuł 841 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 841

1. Jeżeli do dokonania powrotnego wywozu wymagane jest zgłoszenie celne, art. 787–796e stosuje się z niezbędnymi zmianami, bez uszczerbku dla szczególnych przepisów, które mogą mieć zastosowanie przy zakończeniu gospodarczej procedury celnej poprzedzającej powrotny wywóz towarów.

2. Jeżeli karnet ATA zostaje wydany w celu powrotnego wywozu towarów w ramach odprawy czasowej, zgłoszenie celne można złożyć w innym urzędzie celnym, niż określony w art. 161 ust. 5 Kodeksu.”;

63) dodaje się art. 841a w brzmieniu:

„Artykuł 841a

Jeżeli do dokonania powrotnego wywozu nie jest wymagane zgłoszenie celne, należy złożyć wywozową deklarację skróconą zgodnie z art. 842a–842e.

Pod warunkiem że przywozową deklarację skróconą złożono przy wprowadzaniu towarów na obszar celny Wspólnoty, wywozowa deklaracja skrócona nie jest wymagana dla powrotnego wywozu towarów niewspólnotowych w następujących przypadkach:

a) gdy towary nie zostały rozładowane ze środka transportu, którym były przewożone przy wprowadzaniu ich na obszar celny Wspólnoty;

b) gdy towary są przeładowywane w miejscu ich rozładunku ze środka transportu, którym były przewożone przy wprowadzaniu ich na obszar celny Wspólnoty.

Krótkotrwałe składowanie towarów w związku z takim przeładunkiem uznaje się za integralną część przeładunku. Środki kontroli uwzględniają szczególny charakter tego przypadku.”;

64) przed art. 842 dodaje się nagłówek w brzmieniu:

„Sekcja 2

Zniszczenie i zrzeczenie się towarów”;

65) w części II tytuł VI dodaje się rozdział 1 w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 1

Wywozowa deklaracja skrócona

Artykuł 842a

Jeżeli towary, które mają być wyprowadzone z obszaru celnego Wspólnoty, nie są objęte zgłoszeniem celnym, w urzędzie celnym wyprowadzenia, o który mowa w art. 793 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, składa się deklarację skróconą, zgodnie z art. 182c Kodeksu, zwaną dalej »wywozową deklaracją skróconą«.

Wywózowa deklaracja skrócona nie jest wymagana w następujących przypadkach:

- a) wymienionych w art. 592a lit. a)–j);
- b) gdy towary wspólnotowe są ładowane na obszarze celnym Wspólnoty w celu ich rozładowania w innym porcie wodnym lub lotniczym na obszarze celnym Wspólnoty i są przewożone na statku wodnym lub powietrznym między tymi portami bez zatrzymywania się w jakimkolwiek porcie poza obszarem celnym Wspólnoty;
- c) towary uprawnione do zwolnień zgodnie z Konwencją wiedeńską o stosunkach dyplomatycznych z dnia 18 kwietnia 1961 r., Konwencją wiedeńską o stosunkach konsularnych z dnia 24 kwietnia 1963 r. i innymi konwencjami konsularnymi lub też Konwencją nowojorską o misjach specjalnych z dnia 16 grudnia 1969 r.

Artykuł 842b

1. Wywózowa deklaracja skrócona, zawierająca dane określone dla tego typu deklaracji w załączniku 30A i wypełniona zgodnie z zawartymi w nim wyjaśnieniami, jest sporządzana przy użyciu techniki przetwarzania danych.

Wywózowa deklaracja skrócona jest potwierdzana przez osobę, która ją sporządza.

2. Organy celne rejestrują wywózową deklarację skróconą spełniającą warunki określone w ustępie 1 niezwłocznie po jej otrzymaniu.

Artykuł 199 ust. 1 stosuje się z niezbędnymi zmianami.

3. Organy celne dopuszczają złożenie deklaracji skróconej w formie papierowej wyłącznie w razie zaistnienia jednego z poniższych zdarzeń:

- a) nie funkcjonuje system teleinformatyczny organów celnych;
- b) nie funkcjonuje system teleinformatyczny osoby składającej wywózową deklarację skróconą.

Wywózowa deklaracja skrócona w formie papierowej z załączonymi, w razie potrzeby, wykazami załadunkowymi lub innymi dokumentami handlowymi zawiera dane wymagane dla deklaracji skróconej określone w załączniku 30A.

4. Organy celne ustalają, w porozumieniu między sobą, tryb postępowania w przypadkach określonych w ust. 3 lit. a).

5. Stosowanie wywózowej deklaracji skróconej w formie papierowej w przypadku, o którym mowa w ust. 3 lit. b), uzależnione jest od zgody organów celnych.

Wywózową deklarację skróconą w formie papierowej podpisuje osoba, która ją sporządziła.

Artykuł 842c

1. W przypadku transportu kombinowanego, gdy towary są przeładowywane z jednego środka transportu na drugi w celu przewozu poza obszar celny Wspólnoty, termin złożenia wywózowej deklaracji skróconej musi być zgodny z terminem przewidzianym dla środka transportu opuszczającego obszar celny Wspólnoty, zgodnie z art. 842d ust. 1.

2. W przypadku transportu kombinowanego, gdy aktywny środek transportu przekraczający granicę przewozi jedynie inny aktywny środek transportu, obowiązek złożenia wywózowej deklaracji skróconej spoczywa na dysponencie tego innego środka transportu.

Termin złożenia wywózowej deklaracji skróconej odpowiada terminowi odnoszącemu się do aktywnego środka transportu przekraczającego granicę, zgodnie z art. 842d ust. 1.

Artykuł 842d

1. Wywózowa deklaracja skrócona jest składana w urzędzie wyprowadzenia w terminie określonym w art. 592b ust. 1.

Artykuł 592b ust. 2 i 3 stosuje się z niezbędnymi zmianami.

2. Po złożeniu wywozowej deklaracji skróconej właściwy urząd celny przeprowadza odpowiednie kontrole wynikające z analizy ryzyka, głównie pod kątem bezpieczeństwa i ochrony, przed zwolnieniem towarów do ich wyprowadzenia ze Wspólnoty, w okresie pomiędzy terminem na złożenie deklaracji wskazanym w art. 592b dla danego rodzaju transportu a załadowaniem lub wyprowadzeniem towarów.

W przypadku gdy towary zwolnione z obowiązku złożenia wywozowej deklaracji skróconej zgodnie z art. 592a lit. a)–i) są wyprowadzane z obszaru celnego Wspólnoty, analizę ryzyka przeprowadza się po przedstawieniu tych towarów na podstawie dokumentów lub innych informacji dotyczących tych towarów.

Towary mogą być zwolnione do wyprowadzenia niezwłocznie po przeprowadzeniu analizy ryzyka.

3. W przypadku stwierdzenia, że towary przeznaczone do wyprowadzenia z obszaru celnego Wspólnoty, dla których wymagana jest wywozowa deklaracja skrócona, nie są objęte taką deklaracją, osoba, która wyprowadza towary lub która przejmuje odpowiedzialność za wyprowadzenie towarów z obszaru celnego Wspólnoty, składa bezzwłocznie wywozową deklarację skróconą.

Jeżeli osoba ta złoży wywozową deklarację skróconą po upływie terminów określonych w art. 592b i 592c, nie wyklucza to stosowania sankcji określonych w przepisach krajowych.

4. Jeżeli na podstawie przeprowadzonych kontroli organy celne nie mogą zezwolić na wyprowadzenie towarów, właściwy urząd celny powiadamia osobę, która złożyła wywozową deklarację skróconą lub osobę odpowiedzialną za wywóz towarów z obszaru celnego Wspólnoty, że towary nie zostaną zwolnione do wyprowadzenia.

Powiadomienie to jest przekazywane w rozsądnym terminie po zakończeniu analizy ryzyka w odniesieniu do tych towarów.

Artykuł 842e

1. Terminy, o których mowa w art. 842d ust. 1, nie znajdują zastosowania, jeżeli na mocy umów międzynarodowych między Wspólnotą a krajami trzecimi wymagana jest wymiana danych dotyczących zgłoszenia w terminie innym niż określony w tym artykule.

2. Termin nie może być w żadnym przypadku krótszy niż termin wymagany do zakończenia analizy ryzyka zanim towary opuszczą obszar celny Wspólnoty.”;

66) przed art. 843 dodaje się nagłówek w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 2

Czasowy wywóz”;

67) w art. 843 ust. 1 słowo „tytuł” zastępuje się słowem „rozdział”;

68) dodaje się art. 865a w brzmieniu:

„Artykuł 865a

Jeżeli przywozowa deklaracja skrócona została zmieniona, a postępowanie zainteresowanej osoby nie wskazuje na próbę oszustwa, nie powstaje dług celny na podstawie art. 202 Kodeksu wskutek nielegalnego wprowadzenia towarów, które przed zmianą deklaracji nie zostały poprawnie zgłoszone.”;

69) w art. 915 skreśla się akapit trzeci;

70) dodaje się załącznik 1C zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;

71) dodaje się załącznik 1D zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia;

72) dodaje się załącznik 30A zgodnie z załącznikiem III do niniejszego rozporządzenia;

- 73) dodaje się załącznik 45c zgodnie z załącznikiem IV do niniejszego rozporządzenia;
- 74) dodaje się załącznik 45d zgodnie z załącznikiem V do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

W okresie przejściowym trwającym 24 miesiące, począwszy od dnia 1 stycznia 2008 r., okres wydawania świadectw AEO, o którym mowa w pierwszym zdaniu art. 14o ust. 2, przedłuża się do 300 dni kalendarzowych, okres powiadamiania o wniosku, o którym mowa w art. 141 ust. 1, rozszerza się do 10 dni roboczych, okres informowania, o którym mowa w art. 141 ust. 2, rozszerza się do 70 dni kalendarzowych, a okres konsultacji, o którym mowa w art. 14m ust. 1, rozszerza się do 120 dni kalendarzowych.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 grudnia 2006 r.

Artykuł 3

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Artykuł 1 ust. 3 z wyjątkiem tego, co dotyczy art. 14b ust. 2 i 3, a także art. 1 ust. 23, 25, 28, 41, 44, 45, 70 oraz 71 stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.
3. Artykuł 1 ust. 3 w zakresie, w jakim dotyczy art. 14b ust. 2 i 3, a także art. 1 ust. 4–16, 18, 19, 21, 22, 24, 26, 27, 29, 30, 32, 33, 36, 39, 46–49, 55, 59, 60, 63, 65–68 oraz 72 stosuje się od dnia 1 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji

László KOVÁCS

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK 1C

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

WZÓR

Wniosek o wydanie świadectwa AEO

(o którym mowa w art. 14c ust. 1)

Uwaga: przed wypełnieniem należy zapoznać się z wyjaśnieniami.

1. Wnioskodawca		Zastrzeżono dla cła	
2. Status prawny wnioskodawcy			3. Data założenia
4. Adres siedziby			
5. Lokalizacja głównego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej			
6. Osoba kontaktowa (nazwisko, telefon, faks, e-mail)		7. Adres do korespondencji	
8. Nr(-y) VAT	9. Nr(-y) identyfikacyjny(-e) przedsiębiorcy	10. Nr rejestru handlowego	
11. Rodzaj świadectwa, którego dotyczy wniosek			
☐ Świadectwo AEO – Uproszczenia celne ☐ Świadectwo AEO – Bezpieczeństwo i ochrona ☐ Świadectwo AEO – Uproszczenia celne/bezpieczeństwo i ochrona			
12. Sektor działalności gospodarczej		13. Państwo(-a) członkowskie, w których wykonywane są działania podlegające obowiązkowi celnemu	

14. Informacja dotycząca przekraczania granicy	15. Przyznane uproszczenia lub ułatwienia, świadectwa określone w art. 14k ust. 4
16. Biuro, gdzie znajduje się dokumentacja celna:	
17. Biuro właściwe dla przedstawienia całej dokumentacji celnej:	
18. Biuro, gdzie znajduje się główna księgowość:	
19. Podpis: Data: Nazwisko: Liczba załączników:	

Wyjaśnienia

1. **Wnioskodawca:**
Wpisać pełną nazwę przedsiębiorcy składającego wniosek.
2. **Status prawny:**
Wpisać status prawny zgodnie z dokumentem założenia.
3. **Data założenia:**
Wpisać – cyframi – dzień, miesiąc oraz rok założenia.
4. **Adres siedziby:**
Wpisać pełny adres miejsca, w którym przedsiębiorca ma siedzibę, w tym państwo.
5. **Lokalizacja głównego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej:**
Wpisać pełny adres miejsca prowadzenia głównej działalności gospodarczej.
6. **Osoba kontaktowa:**
Podać nazwisko, numer telefonu, faksu oraz e-mail osoby kontaktowej, wyznaczonej w przedsiębiorstwie do kontaktów z organami celnymi podczas sprawdzania wniosku.
7. **Adres do korespondencji:**
Wypełnić wyłącznie, gdy różni się od adresu siedziby.
- 8, 9 i 10. **Numer VAT, numer identyfikacyjny przedsiębiorcy i numer rejestru handlowego:**
Wpisać wymagane numery.

Numerem(-ami) identyfikacyjnym(-i) przedsiębiorstwa jest(są) numer(-y) identyfikacyjny(-e) zarejestrowany(-e) przez organy celne.

Numerem rejestru handlowego jest numer rejestracyjny nadany przez urząd rejestrujący przedsiębiorstwo.

Jeżeli te numery są identyczne, wpisać wyłącznie nr VAT.

Jeżeli wnioskodawca nie posiada numeru identyfikacyjnego przedsiębiorcy, ponieważ np. w państwie członkowskim wnioskodawcy brak tego typu numeru, pozostawić puste pole.
11. **Rodzaj świadectwa, którego dotyczy wniosek:**
Zaznaczyć x w odpowiednim polu.
12. **Sektor działalności gospodarczej:**
Opisać działalność.
13. **Państwa członkowskie, w których wykonywane są działania podlegające obowiązkowi celnemu:**
Wpisać właściwy kod kraju ISO alpha-2.
14. **Informacja dotycząca przekraczania granicy:**
Wpisać nazwy urzędów celnych, przez które regularnie jest przekraczana granica.
15. **Przyznane uproszczenia lub ułatwienia, świadectwa określone w art. 14k ust. 4:**
W przypadku przyznania uproszczeń podać rodzaj uproszczeń, właściwą procedurę celną oraz numer pozwolenia. Właściwą procedurę celną należy podać w formie kodów stosowanych w drugiej lub trzeciej części pola 1 jednolitego dokumentu administracyjnego.

W przypadku ułatwień podać numer świadectwa.

W przypadku gdy wnioskodawca jest posiadaczem jednego lub kilku świadectw wspomnianych w art. 14k ust. 4, wskazać rodzaj oraz numer świadectwa/świadectw.

16, 17 i 18. **Biura dokumentacji/główniej księgowości:**

Wpisać pełny adres właściwych biur. Jeżeli biura posiadają taki sam adres, wypełnić wyłącznie pole 16.

19. **Nazwa, data i podpis wnioskodawcy:**

Podpis: sygnatariusz powinien podać swoje stanowisko. Sygnatariuszem powinna być zawsze osoba, która w pełni reprezentuje wnioskodawcę.

Nazwa: nazwa wnioskodawcy oraz pieczęć wnioskodawcy.

Liczba załączników: wnioskodawca podaje następujące informacje ogólne:

1. Zestawienie najważniejszych właścicieli/udziałowców, podając ich nazwy, adresy oraz udziały procentowy. Zestawienie członków zarządu. Czy organom celnym znani są właściciele z powodu wcześniejszego niewłaściwego zachowania?
2. Osoba odpowiedzialna w ramach administracji wnioskodawcy za sprawy celne.
3. Opis działalności gospodarczej wnioskodawcy.
4. Szczegółowe informacje na temat miejsc wykonywania działalności przez wnioskodawcę oraz krótki opis rodzaju działalności w każdym miejscu. Określenie, czy wnioskodawca oraz każde miejsce jest włączone do łańcucha dostaw we własnym imieniu oraz na własną rzecz, czy też działa we własnym imieniu a na rzecz innej osoby lub działa w imieniu i na rzecz innej osoby.
5. Określenie, czy towary są zakupione od i/lub dostarczane do przedsiębiorstw powiązanych z wnioskodawcą.
6. Opis wewnętrznej struktury organizacji wnioskodawcy. Proszę załączyć, jeżeli istnieje, dokumentację dotyczącą funkcji/kompetencji każdego działu i/lub stanowiska.
7. Liczba pracowników, łączna i w każdym dziale.
8. Nazwiska głównych pracowników (dyrektorów zarządzających, kierowników działów, głównych księgowych, kierowników działu celnego itp.). Opis przyjętych zasad postępowania w sytuacji, gdy właściwy pracownik jest tymczasowo lub na stałe nieobecny.
9. Nazwiska i stanowiska w ramach organizacji wnioskodawcy, osób uprawnionych do wykonywania czynności celnych. Ocena poziomu wiedzy tych osób pod względem zastosowania technologii teleinformatycznej w sprawach celnych, procesach handlowych oraz ogólnych sprawach handlowych.
10. Zgoda lub brak zgody na umieszczenie danych ze świadectwa AEO w wykazie upoważnionych przedsiębiorców, o którym mowa w art. 14x ust. 4."

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK 1D

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

WZÓR

Świadectwo AEO

		(Numer świadectwa)
1. Posiadacz świadectwa AEO	2. Organ wydający	

Posiadacz wymieniony w polu 1 jest

upoważnionym przedsiębiorcą

- w odniesieniu do uproszczeń celnych
- w odniesieniu do bezpieczeństwa i ochrony
- w odniesieniu do uproszczeń celnych/bezpieczeństwa i ochrony

3. Data, od której obowiązuje świadectwo:

*Wyjaśnienia***Numer świadectwa**

Numer świadectwa rozpoczyna zawsze kod kraju ISO alpha-2 państwa członkowskiego wydającego świadectwo, po którym następuje jedna z następujących liter:

AEOC dla świadectwa AEO – Uproszczenia celne

AEOS dla świadectwa AEO – Bezpieczeństwo i ochrona

AEOF dla świadectwa AEO – Uproszczenia celne/bezpieczeństwo i ochrona.

Po opisanych powyżej literach następuje krajowy numer pozwolenia.

1. Posiadacz świadectwa AEO

Pełna nazwa posiadacza, zgodnie z wpisem w polu 1 formularza wniosku z załącznika 1C, oraz numer(-y) VAT, zgodnie z wpisem w polu 8 formularza wniosku, jeżeli dotyczy, numer(-y) identyfikacyjny(-e) przedsiębiorcy, zgodnie z wpisem w polu 9 formularza wniosku, oraz numer rejestru handlowego, zgodnie z wpisem w polu 10 formularza wniosku.

2. Organ wydający

Podpis, nazwa organu celnego państwa członkowskiego oraz pieczęć.

Nazwa organu celnego państwa członkowskiego może dotyczyć poziomu regionalnego, jeżeli tego wymaga struktura organizacyjna administracji celnej.

Odniesienie do rodzaju świadectwa

Zakreślić właściwe pole.

3. Data, od której obowiązuje świadectwo

Podać dzień, miesiąc i rok, zgodnie z art. 14q ust. 1.”

ZAŁĄCZNIK III

„ZAŁĄCZNIK 30A

1. Uwagi wstępne dotyczące tabel*Uwaga 1: Informacje ogólne*

- 1.1 Deklaracja skrócona składana dla towarów wprowadzanych na obszar celny Wspólnoty lub wyprowadzanych z tego obszaru zawiera informacje określone w poniżej zamieszczonych tabelach 1–5, dla każdego przypadku lub rodzaju środka transportu.
- 1.2 Tabele 1–6 uwzględniają wszystkie dane niezbędne na potrzeby odnośnych procedur i deklaracji. Dają one pełny obraz wymogów koniecznych do spełnienia w odniesieniu do różnych procedur i deklaracji.
- 1.3 Nagłówki kolumn nie wymagają wyjaśnień i odnoszą się do danych procedur oraz deklaracji. W przypadku składowania czasowego wymagane są informacje określone w kolumnie »Przywózowa deklaracja skrócona« tabeli 1.
- 1.4 Symbol »X« w danej komórce tabeli oznacza, że odpowiednie dane wymagane są na poziomie poszczególnej pozycji towarowej, w odniesieniu do procedury albo deklaracji wskazanej w tytule odpowiedniej kolumny. Symbol »Y« w danej komórce tabeli oznacza, że odpowiednie dane wymagane są na poziomie całego zgłoszenia (deklaracji), w odniesieniu do procedury albo deklaracji wskazanej w tytule odpowiedniej kolumny. Symbol »Z« w danej komórce tabeli oznacza, że odpowiednie dane wymagane są na poziomie dokonywanego przewozu, w odniesieniu do procedury albo deklaracji wskazanej w tytule odpowiedniej kolumny. Jakkolwiek kombinacja symboli »X«, »Y« i »Z« w danej komórce tabeli oznacza, że dane wymagane są na każdym z wymienionych poziomów, w odniesieniu do procedury albo deklaracji wskazanej w tytule odpowiedniej kolumny.
- 1.5 Stosowane w niniejszym załączniku określenia »przywózowa deklaracja skrócona« oraz »wywózowa deklaracja skrócona« oznaczają deklaracje skrócone, o których mowa, odpowiednio, w art. 36a ust. 1 i w art. 182a ust. 1 Kodeksu.
- 1.6 Zawarte w części 4 opisy i uwagi dotyczące przywózowych i wywózowych deklaracji skróconych oraz procedur uproszczonych stosuje się do elementów wyszczególnionych w tabelach 1–6.

Uwaga 2: Zgłoszenie celne używane w charakterze przywózowej deklaracji skróconej

- 2.1 W przypadku gdy zgłoszenie celne, o którym mowa w art. 62 ust. 1 Kodeksu, używane jest w charakterze deklaracji skróconej na podstawie art. 36c ust. 1 Kodeksu, musi ono zawierać, oprócz wymaganych dla poszczególnych procedur elementów określonych w załącznikach 37 lub 37A, elementy wskazane w kolumnie »Przywózowa deklaracja skrócona« tabeli 1–4.

W przypadku gdy zgłoszenie celne, o którym mowa w art. 76 ust. 1 Kodeksu, używane jest w charakterze deklaracji skróconej na podstawie art. 36c ust. 1 Kodeksu, musi ono zawierać, oprócz wymaganych dla poszczególnych procedur elementów określonych w tabeli 6, elementy wskazane w kolumnie »Przywózowa deklaracja skrócona« tabeli 1–4.

- 2.2 W przypadku gdy zastosowanie znajduje art. 14b ust. 3 i jednocześnie zgłoszenie celne, o którym mowa w art. 62 ust. 1 Kodeksu, używane jest w charakterze deklaracji skróconej na podstawie art. 36c ust. 1 Kodeksu, musi ono zawierać, oprócz wymaganych dla poszczególnych procedur elementów określonych w załącznikach 37 lub 37A, elementy wskazane w kolumnie »Przywózowa deklaracja skrócona składana przez AEO« tabeli 5.

W przypadku gdy zastosowanie znajduje art. 14b ust. 3 i jednocześnie zgłoszenie celne, o którym mowa w art. 76 ust. 1 Kodeksu, używane jest w charakterze deklaracji skróconej na podstawie art. 36c ust. 1 Kodeksu, musi ono zawierać, oprócz wymaganych dla poszczególnych procedur elementów określonych w tabeli 6, elementy wskazane w kolumnie »Przywózowa deklaracja skrócona składana przez AEO« tabeli 5.

Uwaga 3: Zgłoszenie celne wywozowe

- 3.1 W przypadku gdy, stosownie do postanowień art. 182b Kodeksu, wymagane jest złożenie zgłoszenia celnego, o którym mowa w art. 62 ust. 1 Kodeksu, musi ono zawierać, oprócz wymaganych dla poszczególnych procedur elementów określonych w załącznikach 37 lub 37A, elementy wskazane w kolumnie »Wywozowa deklaracja skrócona« tabel 1 i 2.

W przypadku gdy, stosownie do postanowień art. 182b Kodeksu, wymagane jest złożenie zgłoszenia celnego, o którym mowa w art. 76 ust. 1 Kodeksu, musi ono zawierać, oprócz wymaganych dla poszczególnych procedur elementów określonych w tabeli 6, elementy wskazane w kolumnie »Wywozowa deklaracja skrócona« tabel 1 i 2.

- 3.2 W przypadku gdy zastosowanie znajduje art. 14b ust. 3 i jednocześnie, gdy stosownie do postanowień art. 182b Kodeksu wymagane jest złożenie zgłoszenia celnego, o którym mowa w art. 62 ust. 1 Kodeksu, zgłoszenie to, oprócz wymaganych dla poszczególnych procedur elementów określonych w załącznikach 37 lub 37A, musi zawierać elementy wskazane w kolumnie »Wywozowa deklaracja skrócona składana przez AEO« tabeli 5.

W przypadku gdy zastosowanie znajduje art. 14b ust. 3 i jednocześnie, gdy stosownie do postanowień art. 182b Kodeksu wymagane jest złożenie zgłoszenia celnego, o którym mowa w art. 76 ust. 1 Kodeksu, zgłoszenie to, oprócz wymaganych dla poszczególnych procedur elementów określonych w tabeli 6, musi zawierać elementy wskazane w kolumnie »Wywozowa deklaracja skrócona składana przez AEO« tabeli 5.

Uwaga 4: Inne szczególne okoliczności w odniesieniu do wywozowych i przywozowych deklaracji skróconych oraz poszczególnych typów obrotu towarowego. Wyjaśnienia do tabel 2–4

- 4.1 Kolumny »Wywozowa deklaracja skrócona – przesyłki pocztowe i ekspresowe« oraz »Przywozowa deklaracja skrócona – przesyłki pocztowe i ekspresowe« tabeli 2 zawierają wymagane dane, które mogą zostać udostępnione organom celnym drogą elektroniczną dla celów przeprowadzenia analizy ryzyka przed wyprowadzeniem lub przybyciem przesyłek pocztowych i ekspresowych.

- 4.2 Dla celów niniejszego załącznika przesyłka pocztowa oznacza pojedynczą pozycję towarową o masie do 50 kg, przewożoną w ramach systemu pocztowego zgodnie z normami Światowej Konwencji Pocztowej, gdzie towary są przewożone przez lub na rzecz posiadaczy praw i obowiązków wynikających z wymienionych norm.

- 4.3 Dla celów niniejszego załącznika, przesyłka ekspresowa oznacza pojedynczą pozycję towarową przesyłaną w ramach zintegrowanej usługi polegającej na nadaniu, transporcie, odprawie celnej i dostawie paczek w ustalonym z góry terminie, przy jednoczesnym zapewnieniu możliwości śledzenia aktualnej lokalizacji przesyłek, a także zachowaniu nad nimi kontroli, w trakcie całego procesu świadczenia usługi.

- 4.4 Kolumna »Wywozowa deklaracja skrócona – dostawy zaopatrzenia na statki wodne i powietrzne« tabeli 2 zawiera dane wymagane w wywozowej deklaracji skróconej składanej w odniesieniu do dostaw zaopatrzenia na statki wodne i powietrzne.

- 4.5 Tabele 3 i 4 zawierają informacje, które są wymagane w przywozowej deklaracji skróconej składanej w transporcie drogowym i kolejowym.

- 4.6 Jeśli w części 4 nie przewidziano inaczej, tabela 3 dotycząca transportu drogowego ma również zastosowanie do transportu kombinowanego.

Uwaga 5: Procedury uproszczone

- 5.1 Zgłoszenia do procedur uproszczonych, określonych w art. 254, 260, 266, 268, 275, 280, 282, 285, 285a, 288 i 289, zawierają informacje wyszczególnione w tabeli 6.

- 5.2 Ograniczony zakres niektórych danych wymagany dla procedur uproszczonych nie ogranicza ani nie wpływa na zakres danych wymaganych zgodnie z załącznikami 37 i 38, w szczególności w odniesieniu do danych wymaganych w zgłoszeniach uzupełniających.

2. Dane wymagane w przywózowych i wywózowych deklaracjach skróconych

2.1 Tabela 1 – Zakres danych dla transportu lotniczego, morskiego, wodami śródlądowymi oraz innych rodzajów transportu lub przypadków, do których nie mają zastosowania tabele 2–4

Nazwa	Wywózowa deklaracja skrócona (patrz: uwaga 3.1)	Przywózowa deklaracja skrócona (patrz: uwaga 2.1)
Liczba pozycji towarowych	Y	Y
Niepowtarzalny numer referencyjny przesyłki	X/Y	X/Y
Numer dokumentu przewozowego	X/Y	X/Y
Nadawca	X/Y	X/Y
Osoba składająca deklarację skróconą	Y	Y
Odbiorca	X/Y	X/Y
Przewoźnik		Z
Osoba kontaktowa		X/Y
Znaki i przynależność państwowa aktywnego środka transportu przekraczającego granicę		Z
Numer referencyjny przewozu		Z
Kod pierwszego miejsca przybycia		Z
Data i czas przybycia do pierwszego miejsca na obszarze celnym Wspólnoty		Z
Kod(-y) kraju(-ów) przejazdu	Y	Y
Urząd celny wyprowadzenia	Y	
Lokalizacja towarów	Y	
Miejsce załadunku		X/Y
Kod miejsca wyładunku		X/Y
Opis towarów	X	X
Rodzaj opakowań (kod)	X	X
Liczba opakowań	X	X
Oznaczenia opakowań	X/Y	X/Y
Numer identyfikujący kontener w przypadku przesyłek kontenerowych	X/Y	X/Y
Numer pozycji towarowej	X	X
Kod towaru	X	X
Masa brutto (kg)	X/Y	X/Y
Kod ONZ dla towarów niebezpiecznych	X	X
Numery nałożonych zamknięć	X/Y	X/Y
Kod metody płatności opłat transportowych	X/Y	X/Y
Data zgłoszenia	Y	Y
Podpis/uwierzytelnienie	Y	Y
Kod specyficznych okoliczności	Y	Y

2.2 Tabela 2 – Przesyłki pocztowe i ekspresowe, dostawy zaopatrzenia na statki wodne i powietrzne

Nazwa	Wywozowa deklaracja skrócona – przesyłki pocztowe i ekspresowe (patrz: uwagi 3.1 oraz 4.1–4.3)	Wywozowa deklaracja skrócona – dostawy zaopatrzenia na statki wodne lub powietrzne (patrz: uwagi 3.1 oraz 4.4)	Przywozowa deklaracja skrócona – przesyłki pocztowe i ekspresowe (patrz: uwagi 2.1 oraz 4.1–4.3)
Niepowtarzalny numer referencyjny przesyłki		X/Y	
Numer dokumentu przewozowego		X/Y	
Nadawca	X/Y	X/Y	X/Y
Osoba składająca deklarację skróconą	Y	Y	Y
Odbiorca	X/Y	X/Y	X/Y
Przewoźnik			Z
Kod(-y) kraju(-ów) przejazdu	Y		Y
Urząd celny wyprowadzenia	Y	Y	
Lokalizacja towarów	Y	Y	
Miejsce załadunku			Y
Kod miejsca wyładunku			X/Y
Opis towarów	X	X	X
Numer identyfikujący kontener w przypadku przesyłek kontenerowych		X/Y	
Numer pozycji towarowej	X	X	X
Kod towaru	X	X	X
Masa brutto (kg)	X/Y	X/Y	X/Y
Kod ONZ dla towarów niebezpiecznych	X		X
Kod metody płatności opłat transportowych	X/Y	X/Y	X/Y
Data zgłoszenia	Y	Y	Y
Podpis/uwierzytelnienie	Y	Y	Y
Kod specyficznych okoliczności	Y	Y	Y

2.3 Tabela 3 – Transport drogowy – Informacje w przywózowej deklaracji skróconej

Nazwa	Transport drogowy – przywózowa deklaracja skrócona (patrz: uwaga 2.1)
Liczba pozycji towarowych	Y
Niepowtarzalny numer referencyjny przesyłki	X/Y
Numer dokumentu przewozowego	X/Y
Nadawca	X/Y
Osoba składająca deklarację skróconą	Y
Odbiorca	X/Y
Przewoźnik	Z
Znaki i przynależność państwowa aktywnego środka transportu przekraczającego granicę	Z
Kod pierwszego miejsca przybycia	Z
Data i czas przybycia do pierwszego miejsca na obszarze celnym Wspólnoty	Z
Kod(-y) kraju(-ów) przejazdu	Y
Miejsce załadunku	X/Y
Kod miejsca wyładunku	X/Y
Opis towarów	X
Rodzaj opakowań (kod)	X
Liczba opakowań	X
Numer identyfikujący kontener w przypadku przesyłek kontenerowych	X/Y
Numer pozycji towarowej	X
Kod towaru	X
Masa brutto	X/Y
Kod metody płatności opłat transportowych	X/Y
Kod ONZ dla towarów niebezpiecznych	X
Numery nałożonych zamknięć	X/Y
Data zgłoszenia	Y
Podpis/uwierzytelnienie	Y
Kod specyficznych okoliczności	Y

2.4 Tabela 4 – Transport kolejowy – Informacje w przywózowej deklaracji skróconej

Nazwa	Transport kolejowy – przywózowa deklaracja skrócona (patrz: uwaga 2.1)
Liczba pozycji towarowych	Y
Niepowtarzalny numer referencyjny przesyłki	X/Y
Numer dokumentu przewozowego	X/Y
Nadawca	X/Y
Osoba składająca deklarację skróconą	Y
Odbiorca	X/Y
Przewoźnik	Z
Znaki i przynależność państwowa aktywnego środka transportu przekraczającego granicę	Z
Numer referencyjny przewozu	Z
Kod pierwszego miejsca przybycia	Z
Data i czas przybycia do pierwszego miejsca na obszarze celnym Wspólnoty	Z
Kod(-y) kraju(-ów) przejazdu	Y
Miejsce załadunku	X/Y
Kod miejsca wyładunku	X/Y
Opis towarów	X
Rodzaj opakowań (kod)	X
Liczba opakowań	X
Numer identyfikujący kontener w przypadku przesyłek kontenerowych	X/Y
Numer pozycji towarowej	X
Kod towaru	X
Masa brutto	X/Y
Kod metody płatności opłat transportowych	X/Y
Kod ONZ dla towarów niebezpiecznych	X
Numery nałożonych zamknięć	X/Y
Data zgłoszenia	Y
Podpis/uwierzytelnienie	Y
Kod specyficznych okoliczności	Y

2.5 Tabela 5 – Upoważniony przedsiębiorca (AEO) – Ograniczony zakres danych w wywozowych i przywozowych deklaracjach skróconych

Nazwa	Wywozowa deklaracja skrócona – AEO (patrz: uwaga 3.2)	Przywozowa deklaracja skrócona – AEO (patrz: uwaga 2.2)
Niepowtarzalny numer referencyjny przesyłki	X/Y	X/Y
Numer dokumentu przewozowego	X/Y	X/Y
Nadawca	X/Y	X/Y
Osoba składająca deklarację skróconą	Y	Y
Odbiorca	X/Y	X/Y
Przewoźnik		Z
Osoba kontaktowa		X/Y
Znaki i przynależność państwowa aktywnego środka transportu przekraczającego granicę		Z
Numer referencyjny przewozu		Z
Kod pierwszego miejsca przybycia		Z
Data i czas przybycia do pierwszego miejsca na obszarze celnym Wspólnoty		Z
Kod(-y) kraju(-ów) przejazdu	Y	Y
Urząd celny wyprowadzenia	Y	
Miejsce załadunku		X/Y
Opis towarów	X	X
Liczba opakowań	X	X
Numer identyfikujący kontener w przypadku przesyłek kontenerowych	X/Y	X/Y
Kod towaru	X	X
Data zgłoszenia	Y	Y
Podpis/uwierzytelnienie	Y	Y
Kod specyficznych okoliczności	Y	Y

3. Tabela 6 – Dane wymagane w procedurach uproszczonych

Nazwa	Procedura w miejscu w wywozie (patrz: uwaga 3.1)	Wywozowe zgłoszenie uproszczone (patrz: uwaga 3.1)	Wywozowe zgłoszenie niekompletne (patrz: uwaga 3.1)	Procedura w miejscu w przywozie (patrz: uwaga 2.1)	Przywozowe zgłoszenie uproszczone (patrz: uwaga 2.1)	Przywozowe zgłoszenie niekompletne (patrz: uwaga 2.1)
Zgłoszenie		Y	Y		Y	Y
Liczba pozycji towarowych		Y	Y		Y	Y
Niepowtarzalny numer referencyjny przesyłki	X	X	X	X	X	X
Numer dokumentu przewozowego	X/Y	X/Y	X/Y	X/Y	X/Y	X/Y
Nadawca/eksporter	X/Y	X/Y	X/Y			
Odbiorca				X/Y	X/Y	X/Y
Zgłaszający/przedstawiciel	Y	Y	Y	Y	Y	Y
Zgłaszający/status przedstawiciela (kod)	Y	Y	Y	Y	Y	Y
Kod waluty				X	X	X
Urząd celny wyprowadzenia	Y	Y	Y			
Urząd celny właściwy dla zgłoszenia uzupełniającego			Y			
Opis towarów	X	X	X	X	X	X
Rodzaj opakowań (kod)	X	X	X	X	X	X
Liczba opakowań	X	X	X	X	X	X
Oznaczenia opakowań	X/Y	X/Y	X/Y	X/Y	X/Y	X/Y
Numer identyfikujący kontener w przypadku przesyłek kontenerowych				X/Y	X/Y	X/Y
Numer pozycji towarowej		X	X		X	X
Kod towaru	X	X	X	X	X	X
Masa brutto (kg)				X	X	X
Procedura	X	X	X	X	X	X
Masa netto (kg)	X	X	X	X	X	X
Wartość pozycji				X	X	X
Numer referencyjny dla procedur uproszczonych	X			X		
Numer pozwolenia	X	X		X	X	
Informacje dodatkowe				X	X	X
Data zgłoszenia	Y	Y	Y	Y	Y	Y
Podpis/uwierzytelnienie	Y	Y	Y	Y	Y	Y

4. Wyjaśnienia dotyczące danych

Zgłoszenie

Wpisać kody określone w załączniku 38 stosowane w jednolitym dokumencie administracyjnym w pierwszej i drugiej części pola 1.

Liczba pozycji ⁽¹⁾

Całkowita liczba pozycji towarowych w zgłoszeniu lub deklaracji skróconej.

[por. SAD pole 5]

Niepowtarzalny numer referencyjny przesyłki

Niepowtarzalny numer nadawany towarom przy wprowadzeniu, w przywozie, przy wyprowadzeniu i w wywozie. Należy stosować kody WCO (ISO15459) lub im równoważne.

Deklaracje skrócone: element ten jest podawany alternatywnie z numerem dokumentu transportowego, jeśli ten ostatni nie jest dostępny.

Procedury uproszczone: informację podaje się, jeżeli jest dostępna.

Element ten zapewnia odniesienie do innych użytecznych źródeł informacji.

[por. SAD pole 7]

Numer dokumentu przewozowego

Odniesienie do dokumentu przewozowego, na podstawie którego dokonywany jest transport towarów na obszar celny UE lub z obszaru celnego UE.

Element ten zawiera kod typu dokumentu przewozowego, określony w załączniku 38, po którym następuje numer identyfikacyjny danego dokumentu.

Element ten jest podawany alternatywnie z niepowtarzalnym numerem referencyjnym przesyłki (UCR), jeśli ten ostatni nie jest dostępny. Element ten zapewnia odniesienie do innych użytecznych źródeł informacji.

Wywozowe deklaracje skrócone – dostawy zaopatrzenia na statki wodne i powietrzne: numer faktury lub wykazu załadunkowego.

Przywozowe deklaracje skrócone – transport drogowy: ten element jest podawany w dostępnym zakresie i może on zawierać odniesienie zarówno do karnetu TIR, jak i do listu przewozowego CMR.

[por. SAD pole 44]

Nadawca ⁽²⁾

Osoba nadająca towary, wskazana w umowie przewozowej przez osobę zlecającą przewóz.

Wywozowe deklaracje skrócone: podanie tej informacji jest obowiązkowe, jeżeli nadawca nie jest tożsamy z osobą składającą deklarację skróconą.

Nadawca/eksporter ⁽²⁾

Osoba dokonująca zgłoszenia celnego wywozowego lub osoba, na rzecz której takie zgłoszenie jest dokonywane i która jest właścicielem towarów lub posiada podobne do prawa własności prawo do dysponowania towarem w momencie przyjęcia zgłoszenia.

[por. SAD pole 2]

⁽¹⁾ Generowane automatycznie przez systemy komputerowe.

⁽²⁾ Wersja w postaci kodu, jeżeli jest to możliwe.

Osoba składająca deklarację skróconą ⁽¹⁾

Przywozowe deklaracje skrócone: jedna z osób wymienionych w art. 36b ust. 3 i 4 Kodeksu.

Wywozowe deklaracje skrócone: osoba określona w art. 182d ust. 3 Kodeksu. Informacji tej nie podaje się w przypadku, gdy zgodnie z art. 182a ust. 1 Kodeksu towary są objęte zgłoszeniem celnym.

Uwaga: informacja ta jest konieczna do określenia osoby, która jest odpowiedzialna za przedstawienie deklaracji skróconej.

Odbiorca ⁽¹⁾

Osoba, do której towary są faktycznie wysyłane.

Przywozowe deklaracje skrócone: podanie tej informacji jest obowiązkowe, jeżeli odbiorca nie jest tożsamy z osobą składającą deklarację skróconą. W przypadku gdy towary przewożone są na podstawie konosamentu na zlecenie, z którego prawa mogą być przenoszone na inną osobę poprzez indos, dane odbiorcy nie są znane i powinny zostać zastąpione przez wpisanie następującego kodu 10600.

Podstawa prawna	Zastosowanie	Pole	Kod
Załącznik 30A	W przypadku konosamentu na zlecenie, z którego prawa mogą być przenoszone na inną osobę poprzez indos, dla przywozowych deklaracji skróconych, gdy dane odbiorcy nie są znane.	44	10600

Wywozowe deklaracje skrócone: w przypadkach, o których mowa w art. 789, informacja ta jest podawana, jeśli jest dostępna.

[por. SAD pole 8]

Zgłaszający/przedstawiciel ⁽¹⁾

Element wymagany, jeśli jest to osoba inna niż nadawca (eksporter) w wywozie/odbiorca w przywozie.

[por. SAD pole 14]

Zgłaszający/status przedstawiciela (kod)

Kod oznaczający zgłaszającego lub status przedstawiciela. Należy użyć kodów przewidzianych w załączniku 38 dla pola 14 dokumentu SAD.

Przewoźnik ⁽¹⁾

Osoba przewożąca towary w momencie ich wprowadzania na obszar celny Wspólnoty. Podanie tej informacji jest obowiązkowe, jeżeli nie jest ona tożsamy z osobą, która składa deklarację skróconą. Informacja ta nie jest wymagana, jeśli może ona zostać uzyskana w sposób automatyczny i jednoznaczny z innych danych zadeklarowanych przez osobę dokonującą obrotu towarowego.

Osoba kontaktowa ⁽¹⁾

Osoba, która w momencie wprowadzania towarów na obszar UE ma być poinformowana o ich przybyciu. Informację podaje się w sytuacjach, gdy taka osoba występuje. W przypadku przywozu towarów przewożonych na podstawie konosamentu na zlecenie, z którego prawa mogą być przenoszone na inną osobę poprzez indos; kiedy to nie są podawane dane odbiorcy i wpisywany jest kod 10600 – istnieje obowiązek podania osoby kontaktowej w każdym przypadku.

Znaki i przynależność państwowa aktywnego środka transportu przekraczającego granicę

Znaki i przynależność państwowa aktywnego środka transportu przekraczającego granicę obszaru celnego UE. Podając znaki środka transportu, należy stosować definicje zawarte w opisie pola 18 dokumentu SAD w załączniku 37. Przynależność państwową należy podać przy użyciu kodów przewidzianych dla pola 21 dokumentu SAD w załączniku 38.

Transport kolejowy: należy podać numer wagonu.

⁽¹⁾ Wersja w postaci kodu, jeżeli jest to możliwe.

Numer referencyjny przewozu ⁽¹⁾

Oznaczenie przewozu dokonywanego za pomocą środka transportu np. numer rejsu, lotu, przejazdu, o ile ma to zastosowanie.

Transport kolejowy: należy podać numer pociągu. W przypadku transportu kombinowanego informację tę podaje się wtedy, kiedy ma to zastosowanie.

Kod pierwszego miejsca przybycia

Oznaczenie pierwszego miejsca przybycia na obszar celny Wspólnoty. Jest to port dla transportu morskiego, port lotniczy dla transportu powietrznego i przejście graniczne w przypadku przekraczania granicy lądowej.

Należy użyć kodu według wzoru: UN/LOCODE (an.5) + kod krajowy (an.6).

Transport kolejowy i drogowy: kod powinien mieć strukturę analogiczną do tej, która w załączniku 38 została określona dla urzędów celnych.

Data i czas przybycia do pierwszego miejsca na obszarze celnym Wspólnoty

Data i czas/przewidywana data i czas przybycia środka transportu do pierwszego: portu lotniczego (dla transportu powietrznego), lądowego przejścia granicznego (dla transportu lądowego) lub portu morskiego (dla transportu morskiego), określona za pomocą 12-cyfrowego kodu numerycznego według wzoru (WWRRMMDDHHMM). Element ten podaje się wedle czasu lokalnego właściwego dla pierwszego miejsca przybycia.

Kod kraju (kody krajów) przejazdu

Wskazanie, z zachowaniem chronologicznego porządku, krajów przewozu towarów, począwszy od pierwszego kraju wysyłki do kraju ostatecznego przeznaczenia włącznie. Stosuje się kody określone w załączniku 38 dla pola 2 dokumentu SAD. Informację podaje się w takim zakresie, w jakim jest ona znana osobie.

Wywozowa deklaracja skrócona – przesyłki pocztowe i ekspresowe: podaje się tylko kraj ostatecznego przeznaczenia.

Przywozowa deklaracja skrócona – przesyłki pocztowe i ekspresowe: podaje się tylko kraj rzeczywistej (pierwszej) wysyłki.

Kod waluty

Kod, określony w załączniku 38 dla pola 22 dokumentu SAD, właściwy dla waluty, w której została wystawiona faktura.

Informacja ta podawana jest łącznie z elementem »Wartość pozycji«, w sytuacjach gdy jest to konieczne dla wyliczenia należności przywozowych.

W przywozie państwa członkowskie mogą odstąpić od wymogu podawania tego elementu w zgłoszeniach uproszczonych oraz w procedurze w miejscu, o ile warunki określone w pozwoleniach odnoszących się do tych procedur pozwalają im na przesunięcie momentu uzyskania tego elementu na etap zgłoszenia uzupełniającego.

[por. SAD pole 22 i 44]

Urząd celny wyprowadzenia

Kod, określony w załączniku 38 dla pola 29 dokumentu SAD, pozwalający na identyfikację urzędu celnego wyprowadzenia, zgodnie z art. 793 ust. 2.

Wywozowa deklaracja skrócona – przesyłki pocztowe i ekspresowe: informacja ta nie jest wymagana, jeśli może ona zostać uzyskana w sposób automatyczny i jednoznaczny z innych danych zadeklarowanych przez osobę dokonującą obrotu towarowego.

Urząd celny właściwy dla zgłoszenia uzupełniającego

Niekompletne zgłoszenia wywozowe: informacja ta podawana jest jedynie w przypadkach, o których mowa w art. 281 ust. 3

Lokalizacja towarów ⁽¹⁾

Prezyzyjne wskazanie miejsca, w którym towary mogą zostać poddane badaniu.

[por. SAD pole 30]

⁽¹⁾ Informacje należy przedstawić w stosownych przypadkach.

Miejsce załadunku ⁽¹⁾

Nazwa portu morskiego, portu lotniczego, terminalu towarowego, stacji kolejowej lub innego miejsca, w którym towary zostały załadowane na środek transportu użyty do przewozu, z podaniem także nazwy kraju, w którym znajduje się to miejsce.

Przywózowa deklaracja skrócona – przesyłki pocztowe i ekspresowe: informacja ta nie jest wymagana, jeśli może ona zostać uzyskana w sposób automatyczny i jednoznaczny z innych danych zadeklarowanych przez osobę dokonującą obrotu towarowego.

Transport kolejowy i drogowy: może to być miejsce, gdzie towary zostały przejęte zgodnie z umową przewozową lub urząd celny wyjścia w procedurze TIR.

Miejsce wyładunku ⁽¹⁾

Nazwa portu morskiego, portu lotniczego, terminalu towarowego, stacji kolejowej lub innego miejsca, w którym towary zostały wyładowane ze środka transportu użytego do przewozu, z podaniem także nazwy kraju, w którym znajduje się to miejsce.

Transport kolejowy i drogowy: gdy nie jest dostępny kod miejsca, podaje się nazwę tego miejsca z maksymalnie możliwą precyzją.

Uwaga: element ten jest przydatny z punktu widzenia zarządzania procedurą (operacją).

Opis towarów

Deklaracje skrócone: prosty opis, na tyle dokładny, aby umożliwił służbom celnym identyfikację towarów. Niedopuszczalne są określenia ogólne (np. »przesyłki skonsolidowane«, »ładunek drobnicowy«, »części«). Wykaz tego rodzaju określeń ogólnych zostanie opublikowany przez Komisję. Jeżeli podany został element »Kod towaru«, informacja ta nie jest wymagana.

Procedury uproszczone: opis niezbędny dla celów właściwej klasyfikacji taryfowej.

[por. SAD pole 31]

Rodzaj opakowań (kod)

Kod opisujący typ opakowania przewidziany w załączniku 38 dla pola 31 dokumentu SAD (zalecenie EKG ONZ nr 21 załącznik VI).

Liczba opakowań

Liczba poszczególnych pozycji zapakowanych w sposób niepozwalający na ich podział bez uprzedniego rozpakowania lub liczba sztuk w przypadku towarów nieopakowanych. Informacji nie podaje się dla towarów masowych.

[por. SAD pole 31]

Oznaczenia opakowań

Dowolny opis znaków i numerów jednostek transportowych lub opakowań.

Informacja podawana jest tylko dla towarów opakowanych, w stosownych sytuacjach. W przypadku towarów przewożonych w kontenerach numer kontenera może zastąpić oznaczenie opakowań, jednak jeśli oznaczenie opakowań można podać, to należy to zrobić. Jeśli niepowtarzalny numer referencyjny przesyłki (UCR) lub odniesienia w dokumencie przewozowym pozwalają na jednoznaczną identyfikację wszystkich opakowań w przesyłce, element ten może zostać pominięty.

Uwaga: informacja ta ułatwia identyfikację przesyłek.

[por. SAD pole 31]

Numer identyfikujący kontener w przypadku przesyłek kontenerowych

Znaki (litery i/lub numery) identyfikujące kontener.

[por. SAD pole 31]

⁽¹⁾ Wersja w postaci kodu, jeżeli jest to możliwe.

Numer pozycji towarowej ⁽¹⁾

Numer pozycji towarowej w odniesieniu do całkowitej liczby pozycji zawartych w zgłoszeniu lub deklaracji skróconej.

Podaje się go jedynie, jeśli występuje więcej niż jedna pozycja towarowa.

Uwaga: element ten, automatycznie generowany przez system komputerowy, pomaga w identyfikacji pozycji towarowej w ramach zgłoszenia.

[por. SAD pole 32]

Kod towaru

Kod odpowiadający danej pozycji towarowej.

Przywózowa deklaracja skrócona: pierwsze 4 cyfry kodu Nomenklatury Scalonej (CN). Informacja ta nie jest wymagana, jeśli podany jest opis towaru.

Procedury uproszczone w przywozie: 10-cyfrowy kod TARIC. Przedsiębiorcy mogą, kiedy ma to zastosowanie, uzupełnić tę informację o dodatkowe kody TARIC. W przywozie państwa członkowskie mogą odstąpić od wymogu podawania tego elementu w zgłoszeniach uproszczonych oraz w procedurze w miejscu, o ile warunki określone w pozwoleniach odnoszących się do tych procedur pozwalają im na przesunięcie momentu uzyskania tego elementu na etap zgłoszenia uzupełniającego.

Wywózowa deklaracja skrócona: pierwsze 4 cyfry kodu CN. Informacja ta nie jest wymagana, jeśli podany jest opis towaru.

Wywózowa deklaracja skrócona – dostawy zaopatrzenia na statki wodne powietrzne: specjalna uproszczona nomenklatura towarowa zostanie opublikowana przez Komisję.

Procedury uproszczone w wywozie: 8-cyfrowy kod CN. Przedsiębiorcy mogą, kiedy ma to zastosowanie, uzupełnić tę informację o dodatkowe kody TARIC. W wywozie państwa członkowskie mogą odstąpić od wymogu podawania tego elementu w zgłoszeniach uproszczonych oraz w procedurze w miejscu, o ile warunki określone w pozwoleniach odnoszących się do tych procedur pozwalają im na przesunięcie momentu uzyskania tego elementu na etap zgłoszenia uzupełniającego.

[por. SAD pole 33]

Masa brutto (kg)

Waga (masa) towarów wraz z całkowitym opakowaniem, z wyjątkiem masy pojemników, kontenerów oraz materiałów wypełniających.

W sytuacjach, kiedy jest to możliwe, określa się wagę w odniesieniu do poszczególnych pozycji towarowej w zgłoszeniu.

Procedury uproszczone w przywozie: informacja ta powinna być podawana jedynie w sytuacjach, gdy jest to niezbędne do wyliczenia należności przywózowych.

W przywozie państwa członkowskie mogą odstąpić od wymogu podawania tego elementu w zgłoszeniach uproszczonych oraz w procedurze w miejscu, o ile warunki określone w pozwoleniach odnoszących się do tych procedur pozwalają im na przesunięcie momentu uzyskania tego elementu na etap zgłoszenia uzupełniającego.

[por. SAD pole 35]

Procedura

Kod procedury przewidziany w załączniku 38 dla pierwszej i drugiej części pola 37 dokumentu SAD.

Zarówno w przywozie, jak i w wywozie państwa członkowskie mogą odstąpić od wymogu podawania tego elementu w zgłoszeniach uproszczonych oraz w procedurze w miejscu, o ile warunki określone w pozwoleniach odnoszących się do tych procedur pozwalają im na przesunięcie momentu uzyskania tego elementu na etap zgłoszenia uzupełniającego.

⁽¹⁾ Generowane automatycznie przez systemy komputerowe.

Masa netto (kg)

Waga (masa) samych towarów bez opakowania.

Zarówno w przywozie, jak i w wywozie państwa członkowskie mogą odstąpić od wymogu podawania tego elementu w zgłoszeniach uproszczonych oraz w procedurze w miejscu, o ile warunki określone w pozwoleniach odnoszących się do tych procedur pozwalają im na przesunięcie momentu uzyskania tego elementu na etap zgłoszenia uzupełniającego.

[por. SAD pole 38]

Wartość pozycji

Cena towarów podawana w odniesieniu do pozycji towarowej. Informację tę podaje się łącznie z polem »Kod waluty«, jeżeli jest to konieczne do wyliczenia należności przywozowych.

W przywozie państwa członkowskie mogą odstąpić od wymogu podawania tego elementu w zgłoszeniach uproszczonych oraz w procedurze w miejscu, o ile warunki określone w pozwoleniach odnoszących się do tych procedur pozwalają im na przesunięcie momentu uzyskania tego elementu na etap zgłoszenia uzupełniającego.

[por. SAD pole 42]

Numer referencyjny dla procedur uproszczonych

Jest to numer referencyjny wpisu do rejestru dla procedur opisanych w art. 266 i 285a. Państwa członkowskie mogą odstąpić od tego wymogu, gdy stosowane są inne systemy śledzenia przesyłek, które można uznać za satysfakcjonujące.

Informacje dodatkowe

Należy wpisać kod 10100, jeśli zastosowanie ma art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1147/2002 ⁽¹⁾ (towary przywożone na podstawie świadectwa zdatności do lotu).

[por. SAD pole 44]

Numer pozwolenia

Numer pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej. Państwa członkowskie mogą odstąpić od tego wymogu, jeżeli są pewne, że stosowany przez nie system komputerowy umożliwia uzyskanie precyzyjnej informacji w tym zakresie na podstawie innych elementów zgłoszenia, takich jak np. tożsamość (dane) przedsiębiorcy.

Kod ONZ dla towarów niebezpiecznych

Kod ONZ dla towarów niebezpiecznych (UNDG) to niepowtarzalny kod seryjny (składający się z 4 cyfr) nadawany w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych substancjom lub produktom wpisanym na listę towarów niebezpiecznych, które są najczęściej przewożone.

Element ten jest podawany, o ile ma zastosowanie.

Numery nałożonych zamknięć ⁽²⁾

Numery identyfikacyjne zamknięć nałożonych na wyposażenie służące do transportu (w stosownych przypadkach).

Kod metody płatności opłat transportowych

Stosuje się następujące kody:

- A Płatność gotówką
- B Płatność kartą kredytową
- C Płatność czekiem
- D Inna (np. bezpośrednio obciążenie rachunku gotówkowego)
- H Przelew bankowy
- Y Z konta założonego u przewoźnika
- Z Nieopłacone z góry

Informację tę podaje się tylko wtedy, gdy jest dostępna.

⁽¹⁾ Dz.U. L 170 z 29.6.2002, str. 8.

⁽²⁾ Generowane automatycznie przez systemy komputerowe.

Data zgłoszenia ⁽¹⁾

Data, kiedy odpowiednie zgłoszenia (deklaracje) zostały sporządzone oraz, w stosownych przypadkach, podpisane lub uwierzytelnione w inny sposób.

Dla procedury w miejscu określonej w art. 266 i 285a jest to data wpisu do rejestru.

[por. SAD pole 54]

Podpis/uwierzytelnienie ⁽¹⁾

[por. SAD pole 54]

Kod specyficznych okoliczności

Zakodowany jak poniżej element, który wskazuje, że w konkretnym przypadku zachodzą specyficzne okoliczności, na które powołuje się osoba dokonująca obrotu towarowego z zagranicą.

- A Przesyłki pocztowe i ekspresowe
- B Zaopatrzenie statków wodnych i powietrznych
- C Transport drogowy
- D Transport kolejowy
- E AEO (upoważniony przedsiębiorca)

Element ten jest wymagany jedynie w sytuacjach, gdy osoba składająca deklarację skróconą powołuje się na wyżej wymienione specyficzne okoliczności, inne niż wymienione w tabeli 1.

Informacja ta nie jest wymagana, jeśli może ona zostać uzyskana w sposób automatyczny i jednoznaczny z innych danych zadeklarowanych przez osobę dokonującą obrotu towarowego.

⁽¹⁾ Generowane automatycznie przez systemy komputerowe.”

ZAŁĄCZNIK IV

„ZAŁĄCZNIK 45c

WYWOZOWY DOKUMENT TOWARZYSZĄCY

Rozdział I

Wzór wywozowego dokumentu towarzyszącego

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

	2 Nadawca/eksporter ☐	Nr	1 ZGŁOSZENIE	Numer referencyjny operacji tranzytowej (MRN)
			5 Pozycje	6 Liczba opakowań
	8 Odbiorca	Nr	Data wydania: Urząd celny:	
			15 Kod kraju wys./wyw. a	17 Kod kraju przeznaczenia a
	18 Znaki środka transportu przy wyjściu			
	29 Urząd wyprowadzenia			
31 Opakowania i opis towarów	Znaki i numery – Numer(-y) kontenera(-ów) – Liczba i rodzaj		32 Pozycja Nr	33 Kod towaru
				35 Masa brutto (kg)
				38 Masa netto (kg)
			40 Deklaracja skrócona/Poprzedni dokument	
44 Dodatkowe informacje/ Załączone dokumenty/ Świadectwa i pozwolenia			46 Wartość statystyczna	

E KONTROLA PRZEZ URZĄD WYSYŁKI/WYWOZU

Wynik:
 Nałożone zamknięcia: ilość
 Znaki:
 Termin (ostatni dzień):

K KONTROLA PRZEZ URZĄD WYPROWADZENIA

Data przybycia:
 Kontrola plomby:
 Uwagi:

Rozdział II

Dane zawarte w wywozowym dokumencie towarzyszącym i uwagi wyjaśniające
Wywozowy dokument towarzyszący drukowany na podstawie danych dostarczonych w zgłoszeniu wywozowym, zmieni-
nionych stosownie do potrzeb przez zgłaszającego/przedstawiciela i/lub zweryfikowanych przez urząd celny wywozu,
wypełnia się w następujący sposób:

1) MRN (numer ewidencyjny operacji wywozowej)

Alfanumeryczna informacja składająca się z 18 znaków podawana według następującego wzoru:

	Zawartość	Rodzaj oznaczenia; ilość znaków	Przykład
1	Ostatnie dwie cyfry roku formalnego przyjęcia zgłoszenia wywozowego (YY)	Numeryczne; 2	06
2	Identyfikator państwa wywozu (kod alfa-2 zgodnie z polem 2 jednolitego dokumentu administracyjnego w załączniku 38)	Alfabetyczne; 2	PL
3	Niepowtarzalny identyfikator operacji wywozowej dla roku i państwa	Alfanumeryczne; 13	9876AB8890123
4	Cyfra kontrolna	Alfanumeryczne; 1	5

Pola 1 i 2 wypełnia się zgodnie z powyższym wyjaśnieniem.

W polu 3 wpisuje się identyfikator transakcji w ramach Systemu Kontroli Eksportu. Sposób wykorzystania tego pola leży w gestii administracji krajowej, jednakże każda transakcja wywozowa przeprowadzona w określonym roku w danym państwie musi posiadać niepowtarzalny numer. Administracja krajowa może włączyć w skład numer ewidencyjny operacji wywozowej (MRN) krajowy kod właściwego urzędu celnego, pod warunkiem że wykorzysta w tym celu nie więcej niż 6 pierwszych znaków MRN.

W polu 4 wpisuje się cyfrę, która jest cyfrą kontrolną całego MRN, co umożliwia wykrycie błędów przy przetwarzaniu całego MRN.

MRN jest również drukowany w formie kodu kreskowego przy zastosowaniu standardu »kod 128«, zestaw znaków »B«;

2) urząd celny

Numer referencyjny urzędu celnego wywozu.

W wywozowym dokumencie towarzyszącym nie można dokonywać żadnych modyfikacji, uzupełnień ani skreśleń, chyba że niniejsze rozporządzenie stanowi inaczej."

ZAŁĄCZNIK V

„ZAŁĄCZNIK 45d

WYKAZ POZYCJI – WYWÓZ

Rozdział I

Wzór dokumentu »Wykaz pozycji – wywóz«

Rozdział II

Dane zawarte w »Wykazie pozycji – wywóz« i uwagi wyjaśniające

Jeżeli przedmiotem procedury wywozu jest więcej niż jedna pozycja, do wywozowego dokumentu towarzyszącego dołącza się wydrukowany z systemu komputerowego »Wykaz pozycji – wywóz«.

Istnieje możliwość zwiększenia rozmiarów (wysokości) pól w wykazie pozycji.

Dane drukuje się w następujący sposób:

- 1) MRN – numer ewidencyjny operacji wywozowej odpowiadający opisowi w załączniku 45c;
 - 2) w polach na poziomie poszczególnych pozycji podaje się następujące informacje:
 - a) pozycja nr – numer seryjny bieżącej pozycji;
 - b) pozostałe pola wypełnia się zgodnie z wymogami zawartymi w uwagach wyjaśniających w załączniku 37, jeśli to właściwe w formie zakodowanej.”
-